Thời Đại Hội
Thánh Si-miệc-nơ

Lạy Cha Vinh hiển Vô cùng, tối nay chúng con rất vui mừng biết rằng chúng con có Sự Sống bất diệt trong chúng con. Sự Sống của Đức Chúa Trời chúng con đã chia tách ra bởi lưỡi bằng lửa và đậu trên mỗi người trong họ, và hết thảy họ được đầy dẫy Đức Thánh Linh và bắt đầu nói các thứ tiếng khác như Thánh Linh ban cho họ nói. Cha Ôi, chúng con cảm ơn Cha biết bao vì Ngài đã chia chính Ngài ra giữa Hội thánh. Không lạ gì Chúa chúng con đã phán, "Ngày đó các ngươi sẽ biết Ta ở trong Cha, và Cha ở trong Ta, Ta ở trong các ngươi, và các ngươi ở trong Ta." Thật Đức Chúa Trời của Thiên đàng ngự giữa dân sự Ngài! "Còn ít lâu thế gian sẽ không thấy Ta nữa, tuy nhiên các ngươi sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở với các ngươi, ở ngay trong các ngươi cho đến tận thế." Qua mọi thời đại hội thánh Ngài đã ở đây, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, và chúng con biết Cha bởi những công việc mà Cha làm. "Những kẻ tin sẽ có những dấu lạ nầy."

2 Lạy Chúa, thấy—thấy được đỉnh cao của mọi thời đại, thời gian sắp kết thúc và đi vào cõi Đời đời. Đức Chúa Trời là Cha ôi, chúng con rất vui mừng biết rằng chúng con đang sống trong số người còn sót lại đó ngày nay; nhìn vào cuộc đời của mình và thấy loại mục tiêu chúng con có, những động cơ chúng con có, và thấy Đức Thánh Linh đã tiếp quản. Đức Chúa Trời ôi, xin cho mọi người ở trong sự Hiện diện Thiêng liêng tối nay nhận biết chúng con đang sống trong những thời đại hội thánh nầy và chạy nhanh đến với Chúa Jêsus, vì có lời được chép rất rõ ràng, rằng, "Danh của Chúa vốn là một ngọn tháp kiên cố, người công bình chạy vào Đó và được an toàn."

3 Đức Chúa Trời Ôi, xin đến tối nay và xức dầu cho chúng con, Chúa ôi. Đem những kẻ đang đi lang thang đến, Ôi Chúa, mà rất bối rối; xin nhìn những con chiên tội nghiệp nầy, Chúa ôi, họ

không biết tin vào điều gì; có người chăn chiên kêu gọi từ mọi nơi. Chúng con cầu xin, Cha ôi, rằng họ sẽ nghe tiếng của Đấng Chăn Chiên lớn đó của bầy, là Đức Chúa Jêsus, Thánh Linh lớn của Ngài phán tối nay, phán rằng, "Hỡi con của Ta, hãy đến cùng Ta và Ta sẽ cho con ngày Sa-bát, sự Yên nghỉ mà niêm phong con với nơi đến Đời đời của con." Không bị dập dồi trên đất khi chúng con thấy thời gian sắp hết bây giờ. Xin nhậm lời, Cha ôi. Xin nói qua người nói, và lắng nghe qua lỗ tai những ai nghe, vì hết thảy chúng con đang lắng nghe. Chúng con cầu xin nhơn Danh Đức Chúa Jêsus. A-men.

Xin mời ngồi. [4] Bây giờ, tối nay chúng ta học về thời đại hội thánh thứ hai. Tôi thấy nhiều người đang ghi chú và các thứ, và đó là lý do tôi muốn làm điều nầy rõ ràng mỗi lần.

[5] Bây giờ, thời đại hội thánh thứ hai được gọi là thời đại hội thánh Si-miệc-nơ. Và nó đã xảy ra, Thời đại Si-miệc-nơ, đã bắt nguồn cùng lúc Thời đại Ê-phê-sô chấm dứt. Thời đại Ê-phê-sô nầy bắt đầu từ năm 55 sc đến 170 sc. Thời đại Si-miệc-nơ đi vào từ năm 170 và đi đến năm 312. Hội thánh nầy là hội thánh bị bách hại; hội thánh mà mang vương miện của những người tử vì đạo, là hội thánh thời hoạn nạn. Và lời hứa của Đức Chúa Trời cho nó, cho Hội thánh được Chọn trong nó, là được ban cho mão triều thiên của Sự sống.

[6] Mỗi Hội thánh có một *ngôi sao* được giữ trong tay Đức Chúa Trời, đại diện bằng "sứ giả" đối với thời đại hội thánh đó. Người tốt nhất mà tôi có thể nghĩ là sứ giả ở thời đại hội thánh Ê-phê-sô (vì Kinh Thánh không nói người đó là ai) là Phao-lô; bởi vì ông đã thành lập hội thánh Ê-phê-sô và làm mục sư của thời đại hội thánh đó; mà đã mang Sự Sáng đến cho Hội thánh, mà Thánh đồ Giăng đã đưa ra từ đó. Và sau đó Polycarp, và cho đến…Polycarp, thì đúng hơn, tiếp đến.

[7] Bây giờ, Thời đại Si-miệc-nơ, tôi tin với tất cả…rằng tôi đã có thể tìm thấy, là Irenaeus. Và bây giờ tôi muốn đưa ra cho các bạn lý do tại sao tôi chọn Irenaeus thay vì Polycarp. Giờ đây, hầu như hết thảy giáo sĩ đều muốn nghĩ (và các giáo sư Kinh Thánh) rằng thiên sứ đó là Polycarp. Polycarp là môn đồ của Thánh Giăng, điều đó là thật. Và Polycarp đã được đóng ấn…ông—ông là người

tử vì đạo, người ta đã đâm ngay vào tim và giết ông. Vậy thì, nhưng ông là con người vĩ đại, một người đáng chú ý, một người tin kính, hiền lành. Không nghi ngờ gì ông là một trong những Cơ-đốc-nhân vĩ đại nhất mà chúng ta từng có. Và không có gì để anh em có thể nói chống lại đời sống của ông.

8 Lý do tôi đã chọn Irenaeus: bởi vì tôi tin rằng Irenaeus gần gũi với Kinh Thánh nhiều hơn Polycarp. Bởi vì Polycarp dựa vào loại ý tưởng hướng về La-mã về việc thiết lập một tổ chức. Còn—còn Irenaeus cương quyết chống lại điều đó, ông tuyệt đối lên án nó. Và rồi, như tất cả chúng ta đều biết, vấn đề quan trọng đang đến từ Giáo hội nghị Nicene; một trong những vấn đề quan trọng là Đức Chúa Trời là *ba* hay Đức Chúa Trời là *một*. Và Irenaeus đứng về phía rằng Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời, vậy thì, chỉ Một.

9 Tôi có thể đọc từ quyển *Các Giáo Phụ Tiền Hội nghị Nicene*, quyển một, trang 412, chỉ một trích đoạn ngắn; nếu anh em muốn ghi điều đó, quyển một của *Các Giáo Phụ Tiền Hội nghị Nicene*. Và ở trang mười hai, và nó là…Nếu anh em muốn có quyển đó, nó ở phần cuối của quyển ba. Anh em có thể đọc toàn bộ sự việc; có nhiều chương viết về điều đó, hay nhiều câu. Bây giờ tôi bắt đầu đọc ngay ở phần cuối—ngay ở hai mươi, ba mươi câu cuối cùng của nó. Tôi sẽ không đọc hết, nhưng chỉ đọc một phần của nó:

"Tất cả các cách diễn đạt khác cũng giống như vậy…mang ra danh hiệu của một và cùng một Bản Thể;" (Thấy đó, ông ta đang cố gắng nói những gì họ gọi Ngài là 'Cha, Con, và Đức Thánh Linh,' và ông nói, "Đó là *những tước hiệu* đó, không phải là những cái tên, các tước hiệu của Một Đấng." Điều đó hoàn toàn chính xác những gì chúng ta dạy ngày hôm nay.) "như, chẳng hạn như" (và sau đó trong ngoặc đơn) "(trong tiếng Anh), *Chúa Quyền Năng, Chúa là Cha của tất cả, Đức Chúa Trời Toàn Năng, Đấng Chí Cao, Đấng Tạo Hóa, Đấng Tạo Dựng,* và tương tự như thế. Đây không phải là các tên và các danh hiệu kế tục của những bản thể khác nhau, nhưng của một và cùng như vậy," (A-men!) "bởi tên của một Đức Chúa Trời, Cha, là…Ngài—Ngài là tất cả những điều này…ban cho tất cả những danh hiệu nầy…sự tồn

tại, nguồn gốc của tất cả sự tồn tại."

10 Irenaeus nói rằng "Tất cả những danh hiệu này đều quy về một Danh, chỉ về một Đức Chúa Trời, và chúng chỉ là những danh hiệu của Ngài." Ngài là Hoa Hồng Sa-rôn. Đó là thuộc tính của Ngài. Đó là danh hiệu. Ngài là Sao Mai. Ngài là An-pha. Ngài là Ô-mê-ga. Đó là những danh hiệu của Ngài. Ngài là Cha. Ngài là Con. Ngài là Thánh Linh. Nhưng có *một* Đức Chúa Trời. Một Đức Chúa Trời, và Danh Ngài là Một. Và đó là một lý do tôi nghĩ Irenaeus đúng trong sự—trong sự miêu tả đặc trưng của ông ở đây, hay sự thông giải của Kinh Thánh.

11 Một điều khác tôi muốn đọc cho các bạn, được tìm thấy trong cuốn sách: *Nó Đã Xảy Ra Như Thế Nào?* Và đây là bởi một sử gia. Và, *Nó Đã Xảy Ra Như Thế Nào?* của R. C. Hazeltine, lịch sử những hội thánh đầu tiên. Và ở đây trong trang 180: "Những Ân Tứ Thuộc Linh Trong Thời Irenaeus, năm 177 đến 202 SC." Bây giờ, lý do tôi đang trích dẫn điều nầy, nó đang được ghi âm, anh em biết đấy, và—và nó sẽ được lấy ra trên các quyển sách:

"Chính trong thời Irenaeus mà phần lớn hội thánh Sứ đồ ở Pháp có hết thảy những ân tứ của Đức Thánh Linh." Đó là từ sự giảng dạy của ông, đấy. "Những thuộc viên hội thánh của Irenaeus ở Lyons," đó là Lyon, nước Pháp, "đã nói tiếng lạ. Thật không kỳ lạ khi thấy người chết sống lại. Sự chữa lành thì—sự chữa lành thì xảy ra hằng ngày trong tất cả các hội thánh truyền bá phúc âm…truyền bá phúc âm ở mọi nơi." Irenaeus đó biết dạy dỗ như thế nào! "Những phép lạ thường xuyên xảy ra. Trên thực tế, những hội thánh đó không bao giờ không có sự biểu lộ phi thường của sự hiện diện của Đức Chúa Trời cũng như bằng khải tượng, sự gia tăng những hiện tượng siêu nhiên, trong một phép lạ, nhắc nhở những Cơ-đốc-nhân tin lành của ngày đó, họ là những môn đồ yêu dấu của Ngài. Nhưng từ lịch sử của quá khứ, chúng ta không thể lượm lặt một trường hợp đơn giản về sự sống lại của người chết trong giáo hội La-mã đầu tiên."

12 Đó là những người mà không…quan tâm đến phe phái nào, họ chỉ đang nói sự thật. Chính là những sử gia.

13 Đó là lý do tôi nghĩ Irenaeus, bởi vì, anh em thấy, ông đã có cùng đức tin mà Phao-lô và các môn đồ đã truyền cho. Đó là lý do

tôi có…tin rằng ông là thiên sứ của hội thánh Si-miệc-nơ, bởi vì ông là…ông có cùng sự giảng dạy Kinh Thánh; và cùng sự giảng dạy Kinh Thánh dựa trên căn bản của Lời Đức Chúa Trời sẽ đưa ra cùng sự việc mọi lúc. Nếu anh em sẽ chỉ nhận cách thức của Đức Chúa Trời cách đơn giản và thực hiện nó theo mặt chữ nghĩa, cho dù các giáo hội nói gì đi nữa, chỉ đi theo như cách nó đã nói, thì sẽ tạo ra cùng một việc. Và đó là những gì Irenaeus đã làm.

14 Vậy thì, tôi nghĩ rằng Polycarp là người tốt, hiểu biết; nhưng tôi nói rằng ông đã dựa quá nhiều vào tổ chức giáo hội, và giống như đảng Ni-cô-la đang làm. Họ đang tổ chức giáo hội, và—và mang tình huynh đệ đến với nhau. Tất cả dường như tốt lắm về mặt trí tuệ, nhưng, anh em thấy, Thánh Linh vượt xa tri thức cho đến mức…anh em thậm chí không thể nghĩ đúng đối với—đối với Thánh Linh. "Ý tưởng của Ta cao hơn ý tưởng các ngươi," Đức Chúa Trời phán. "Đường lối Ta cao hơn đường lối các ngươi." Vì vậy chỉ có một con đường duy nhất để thực hiện điều đó; là chỉ đi theo kế hoạch của Ngài. Đúng thế.

15 Bây giờ, chúng ta có thể suy nghĩ, nếu anh em định đi từ đây… Nếu tôi định đi Chicago tối nay, tôi có thể đi ra khỏi đây và mang theo cái la bàn, và nói, "Bây giờ chúng ta hãy xem, Chicago ở bên phải con đường nầy. Tốt lắm, tôi sẽ lấy ngay đường đó." Tôi sẽ không đi ra khỏi Jeffersonville. Hiểu không? Tôi phải kiếm cho tôi con đường trong bản đồ. Và có—có một con đường…đã vạch ra để tôi có thể đi tới Chicago trong sáu hoặc bảy giờ đi bằng ô-tô, nhưng tôi không thể đi đường tắt vào lúc nầy. Máy bay thật không thể cắt tuyến đường nào; nó đã có một—một đường hàng không hay một độ cao nào đó và các thứ mà nó phải bay, ở lại một mức độ nào đó nó phải ở trong đó.

16 Đã có một con đường được vạch ra và Đức Chúa Trời có một đường lối. Đức Chúa Trời có một đường lối cho Hội thánh Ngài, cho dân sự Ngài. Và Ngài không bao giờ có ý định Nó được điều khiển bởi những giáo hoàng, hồng y, hay tổng giám mục, hay những người giám sát chung. Đức Thánh Linh là Thầy Trợ giáo của Hội thánh Đức Chúa Trời hằng sống, để nuôi nấng nó. Và tất cả những thánh chức không đến với những hồng y giáo chủ hay một linh mục, để làm người đó trở thành người thánh trong—

trong bất kỳ, giáo hội nào. Những tín đồ cũng đúng như vậy… có nhiều quyền đến với Đức Thánh Linh như bất cứ nhà truyền giảng nào, mục sư, chấp sự, nghị viên, hay bất cứ cái gì nữa. Giáo dân!

17 Và lý do người ta gọi đó là đảng Ni-cô-la…Như chúng ta đã biết tối hôm qua, đảng Ni-cô-la, chúng ta phân tích từng chữ và lấy từ tiếng Hi-lạp. Và N-i-c-k-o, có nghĩa là…*Nicko*, có nghĩa là "chinh phục hay đánh bại hoàn toàn." Gì? N-i-c-k-o, Nico-laitane, *giáo dân.* "Chinh phục giáo dân," đánh bại nó bằng cách cho họ phẩm chức của con người, những giáo sĩ sẽ dạy họ và sẽ…họ sẽ đưa ra quyết định riêng với nhau. Đó là cách Giáo hội nghị Nicene đã được tổ chức. Bởi vì nhiều người đã họp nhau và sắp đặt một trật tự ở Giáo hội nghị Nicene. Chúng ta không…không muốn nói quá nhiều về việc ấy, bởi vì ấy là Giáo hội nghị Nicene, diễn ra vào tối thứ Năm.

18 Nhưng đó là chỗ mà Giáo hội Công giáo La-mã được hình thành, từ một nhóm người đã được cải đạo của Thánh Phao-lô, và Irenaeus, và Thánh Martin, và những người sau đó. Họ là những Cơ-đốc-nhân được cải đạo đến…từ ngoại giáo sang Cơ-đốc giáo, nhưng muốn kéo hội thánh trở lại trong một hình thức chức vụ của Cựu Ước, giống như có những thầy tế lễ thượng phẩm, và—và những quyền kế vị sứ đồ, giống như một giáo hoàng nầy đến giáo hoàng khác, giáo hoàng khác nữa. Nếu chúng ta có thể tiếp tục đi xuyên suốt qua Kinh Thánh nầy, anh em có thể tìm thấy rằng điều đó thật chính xác sự thật và cách mà Đức Chúa Trời đã đoán phạt việc đó từ ngay lúc đầu; và thời đại hội thánh tối qua, phán, "Ta ghét nó!" và Hội thánh cũng đã làm vậy.

19 Đức Chúa Trời không bao giờ có ý định để con người điều khiển Hội thánh. Đức Chúa Trời điều khiển Hội thánh Ngài, và Ngài điều khiển nó qua những ân tứ của Thánh Linh. Những ân tứ Thánh Linh ở trong Hội thánh để sửa lại cho đúng tâm thần. Ngài đã có năm chức vụ trong Hội thánh của Ngài. Trước tiên là những sứ đồ, hay là, những nhà truyền giáo. Truyền giáo là sự kêu gọi thiêng liêng, sứ đồ. Chữ *nhà truyền giáo* có nghĩa là "người được sai đi"; *sứ đồ* có nghĩa là "người được sai đi." Tại sao người được chọn được gọi là nhà truyền giáo, tôi không biết.

Nhưng họ là những sứ đồ. Đúng thế. Những sứ đồ, các tiên tri, giáo sư, nhà truyền bá phúc âm, mục sư. Vậy thì, đó là những chức vụ được chọn của Đức Chúa Trời đối với Hội thánh Ngài.

20 Vậy trong mỗi hội thánh địa phương có chín ân tứ thuộc linh đến giữa dân sự, đó là, sự hiểu biết, sự khôn ngoan, những ân tứ chữa lành, làm phép lạ, nói tiếng lạ, thông giải tiếng. Tất cả những điều nầy đi vào mỗi chi thể địa phương. Và mỗi người trong hội thánh có một chức vụ riêng, chức vụ riêng đó đi với phần còn lại của chức vụ, để gây dựng Thân thể Đức Chúa Jêsus Christ. Và không bao giờ…

21 Bây giờ, nên nhớ điều nầy, rằng ở đây là…Tôi sẽ đưa ra những hàng nầy tối nay. Hội thánh đầu tiên, Ê-phê-sô; Si-miệc-nơ, Bẹt-găm, Thi-a-ti-rơ, Sạt-đe, Phi-la-đen-phi, Lao-đi-xê. Bây giờ, nên nhớ khi hội thánh nầy tiếp tục, hội thánh *nầy* có sự đầy dẫy Thánh Linh, nhưng lúc cuối cùng của thời đại hội thánh chúng ta thấy rằng Nó đang bị loại trừ. Thời đại hội thánh kế tiếp bị ép nhiều hơn một chút; nhiều hơn một chút; cho tới khi thời đại hội thánh *nầy*, chỉ còn một chút nhỏ xíu. "Ngươi có một vài điều," Ngài đã phán vậy. Ồ, khi chúng ta đi đến với Thời đại Hội thánh Thi-a-ti-rơ!

22 Bây giờ, sau đó đến, Đức Chúa Trời đã dấy lên một người Đức tên Martin Luther đã đem Hội thánh trở lại. Nó bắt đầu tiến hành ở ngoài nhiều hơn một chút, ông đã giảng về sự Xưng công bình; cùng đến với Martin Luther, đã giảng sự Xưng công bình. Rồi đến John Wesley đã giảng sự Nên thánh. Rồi trong thời đại hội thánh nầy *ở đây*, họ đã đi thẳng trở lại vào việc làm phép Báp-têm bằng Đức Thánh Linh lần nữa, với cùng những dấu kỳ phép lạ, đến ngay dưới đây. *Đây là* nơi nó đã đi ra qua một ngàn năm trăm năm của Thời kỳ Hắc ám. Và đó là thời đại tối tăm nhất…hay là thời kỳ hội thánh dài nhất trong những thời đại hội thánh. Vậy thì *ở đây là* nơi nó bắt đầu đi ra, sự Xưng công bình, sự Nên thánh, phép Báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Và Kinh Thánh nói rằng, "Trong sự chấm dứt của thời đại *nầy*, rằng số ít người ở đây sẽ bị bóp chết vì cùng hội thánh của Ngũ Tuần sẽ bắt đầu làm cùng công việc họ đã khởi đầu trở lại *ở đây*, những người đảng Ni-cô-la." (Ôi Đức Chúa Trời, xin để con ngậm miệng lại cho đến

khi con đến với điều đó.) Anh em hiểu không? Những gì tôi có thể thấy ở đó. Đấy, cho đến khi anh em có thể thấy ở đây. Và tôi sẽ chỉ ra cho anh em thấy rằng sứ giả của thời đại hội thánh nầy sẽ ghét những giáo phái. Thánh Linh sẽ dấy lên trong con cái. Luôn luôn là vậy. Và bây giờ chúng ta đã có một…

23 Bây giờ, nếu anh em để ý điều nầy, Nó thật vĩ đại dường nào ở đây, đã đi ra, và cuối cùng Nó hoàn toàn bị bóp nghẹt mọi đường lối. Rồi Nó bắt đầu trở lại. Luther đã kéo Nó trở lại, sự Xưng công bình; sự Nên thánh; phép Báp-têm bằng Đức Thánh Linh; và rồi ngay vào lúc cuối, ông bóp nghẹt Nó ngay xuống, cho đến khi Điều nầy hầu như hoàn toàn biến mất, chỉ một chút xíu ở đó, và đó là lúc ông la lớn rằng "Nếu Ngài không giảm bớt công việc vì cớ những người được Chọn, thì sẽ không có người nào được cứu." Hiểu không? Thế đấy, ngay vào thời điểm cuối cùng. Bây giờ hãy ghi nhớ điều đó trong tâm trí.

24 Bây giờ, chúng ta sẽ bắt đầu vào Thời đại Hội thánh Si-miệc-nơ nầy. Trước tiên tôi muốn phân tích nó ở đây dựa trên một số bài báo mà tôi—mà tôi có. Bây giờ, thời đại hội thánh thứ hai là Si-miệc-nơ, và tôi tin anh em sẽ đồng ý với tôi (hay là tôi hi vọng anh em đồng ý, hoặc nửa chừng, dù thế nào đi nữa) rằng Irenaeus là Ngôi sao của thời đại hội thánh đó. Ông là sứ giả của Đức Chúa Trời vì ông đã đi khắp đất nước, đi vào nước Pháp (Gô-loa), xuống tận ở đó, và ông đã thành lập những hội thánh, và mỗi người trong họ được chứng thực bởi chịu làm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, nói tiếng lạ, khiến ngươi chết sống lại, chữa lành người đau, ngăn không cho mưa, và thực hiện những phép lạ hằng ngày. Họ đã biết rằng Đức Chúa Trời hằng sống đã sống giữa dân sự. Đó là người của Đức Chúa Trời, bởi vì Chúa Jêsus đã phán, "Không ai có thể làm…" Hoặc, người—người ta nói, "Không người nào có thể làm những công việc nầy ngoại trừ Đức Chúa Trời ở cùng người đó." Chính Ni-cô-đem đã nói với Chúa Jêsus điều ấy.

25 Bây giờ, một thành phố thương mại; một cửa sông mua bán với Ly-đi và với miền tây. Thành phố lớn nhất thứ ba ở châu Á, một thành phố hải cảng to lớn. Nổi tiếng vì sự giàu có, đền thờ, những tòa nhà, trường học, y khoa và khoa học. Những người

Giu-đa đã sống ở—ở Si-miệc-nơ, và họ đã truyền bá Phúc-âm cho dân thành Si-miệc-nơ. Polycarp là giám mục đầu tiên của Si-miệc-nơ. Polycarp và những đầy tớ trung thành khác đã thiết lập đức tin sâu sắc vào Đức Chúa Trời cho những tín đồ ở Si-miệc-nơ. Các giáo phụ hội thánh Đầu tiên đưa ra sự cổ vũ về Lẽ thật cho Si-miệc-nơ.

26 Thời đại hội thánh Si-miệc-nơ, tên của hội thánh là Si-miệc-nơ, đúng hơn là, *Si-miệc-nơ*, có nghĩa là "sự cay đắng," một dược. Nó liên kết với sự chết, bởi vì họ đang hấp hối.

27 Một hội thánh bị bức hại, Đức Chúa Trời đã kêu gọi họ ra để "bị bắt bớ." Đức Chúa Trời nhìn thấy sự bắt bớ họ phải chịu, và ban cho ân điển để chịu đựng nó. Ngài nhìn thấy những sự khổ nạn của họ, và ban cho họ sự chiến thắng cái chết. Nhìn thấy sự nghèo khó của họ và ban cho họ sự giàu có trong Ngài. Hội thánh Si-miệc-nơ đi qua lò lửa hừng của những cơn đại nạn, nhưng, là một hương vị ngọt ngào đối với Ngài. Đó là Dân Sót lại lúc bấy giờ, không phải toàn bộ Hội thánh Si-miệc-nơ; chỉ Dân sót lại tôi đang nói đến. *Mười ngày khổ nạn* lớn có nghĩa là "mười năm bị bách hại đẫm máu nhất."

28 Tôi không biết có thể đánh vần tên nầy, hay phát âm cho đúng, hay không. Đây là hoàng đế vào thời đó, tôi tin là người tàn bạo nhất trong số họ kể từ Nero vào năm 67, D-i-o-c-l-e-t-i-a-n. Trong suốt những năm từ 303 cho đến 312 SC.

29 Đức Chúa Trời khuyên Si-miệc-nơ trung tín cho đến chết, như Ngài đã, "Rồi Ta sẽ ban cho ngươi mão triều thiên của sự sống, như Cha đã ban cho Ta." Đức Chúa Trời đã hứa những kẻ thắng (trong những sự hoạn nạn) chiến thắng về sự chết thứ hai, "Chớ sợ những kẻ giết được thân thể, nhưng Ngài có thể tiêu diệt linh hồn, hoặc, giết linh hồn." Nó…Những tín đồ Si-miệc-nơ đã chịu đựng cho đến cuối cùng, "Đừng sợ con người, và mão triều thiên Sự sống sẽ được ban cho ngươi." Sự bách hại Cơ-đốc-giáo trong những thời đại được xếp loại trong các thời đại hội thánh, của Si-miệc-nơ, rất quan trọng. Chúng ta sẽ thật sự muốn hiểu điều đó một chút, ý Chúa.

30 Bây giờ, nếu có anh em bỏ lỡ một số điều nầy trong lúc… nếu tôi viết chúng quá nhanh một chút cho những người còn lại

của cử tọa, thế thì chúng ta sẽ…chúng ta…anh em chắc chắn có thể nhận được chúng từ chúng tôi bất cứ lúc nào anh em muốn, chúng tôi sẽ sung sướng để—để đưa chúng cho anh em. (Xin lỗi.)

31 Bây giờ về chương 2 và câu 8, chúng ta bắt đầu tối nay. Vậy thì, chúng ta đã ngừng lại chỗ Ngài làm gì tối hôm qua? Ngài chắc chắn là…ghét đảng Ni-cô-la đó. Đúng thế không? Vậy thì Đức Chúa Trời làm gì? Chúng ta phải tìm thấy điều gì trước tiên? Sự bày tỏ của Đức Chúa Jêsus Christ, Ngài là Ai và Ngài là gì. Vậy thì điều vĩ đại tiếp theo, chúng ta tìm thấy Ngài ghét bất cứ điều gì mà sẽ lôi kéo bất cứ cái gì cai trị trên Hội thánh Ngài ngoài ra chính Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời hay ghen.

32 Thật tôi muốn ngừng lại làm sao, bởi vì chúng ta chỉ có bốn câu ở đây, chỉ trích dẫn một chút điều gì đó. Bao nhiêu người còn nhớ khi nhà tiên tri tốt đẹp, Sa-mu-ên đã nói gì, khi hết thảy dân Y-sơ-ra-ên muốn hành động như những dân còn lại của thế gian? Anh em nhớ điều đó không? Và nhà tiên tri đã nói với họ, nói, "Các ngươi sai rồi!" Nhưng họ muốn giống như những người Phi-li-tin kia, và giống như những—những dân còn lại. Thế đấy, điều đó đúng hoàn toàn với những gì đã xảy ra trong ngay chính thời đại hội thánh đầu tiên nầy. Điều lạ là dân sự không muốn Đức Chúa Trời dẫn dắt họ. Họ muốn đi theo…họ muốn một người nào đó. Y-sơ-ra-ên, đã phạm lỗi lớn nhất họ từng phạm, khi…Ân điển đã ban cho họ một nhà tiên tri rồi, một nhà lãnh đạo, sắm sẵn cho họ một chiên con như của lễ chuộc tội, và ban cho họ thức ăn từ trời, cùng tất cả những điều tốt lành mà ân điển đem đến cho họ, và vẫn còn, trong Xuất Ê-díp-tô ký 19 họ vẫn muốn có một luật lệ. Họ muốn làm những tiến sĩ được tôn sùng, và có một số người, họ cũng muốn có điều gì đó để làm trong Đó.

33 Con người luôn luôn cố gắng làm khôn hơn chính Đấng Tạo Hóa mà đã dựng nên mình, và con người không làm điều gì ngoài tự giết chính mình. Như cách đây vài Chúa nhật tôi đã giảng về—về *Tôn Giáo Lai Căng*. Và điều đó chính xác. Khi bạn lai giống bất cứ cái gì, nó có thể không bao giờ…nó đã được làm rồi! Nó đã xong đời, nó không thể trở lại như lúc ban đầu nữa. Một con la không bao giờ sanh đẻ lại và sanh ra con la khác được, bởi vì nó—nó là một con la, nó là con vật lai giống. Một giống bắp tốt, bạn

không thể trồng được giống bắp tốt từ giống bắp lai tốt. Thậm chí nó sẽ không…Nó có thể sanh sản, nhưng nó thì—nó thì, ồ, nó không tốt chút nào. Bạn không thể làm điều đó. Bất cứ vật gì lai giống đều không tốt.

34 Và một tôn giáo lai căng thì không tốt! Chừng nào anh em đang cố gắng thêm điều gì đó vào những gì Đức Chúa Trời đã phán, hay làm điều gì mà Đức Chúa Trời không muốn anh em làm, đó là tôn giáo lai căng. Nó có thể trông khá đẹp. Ồ, bắp lai sẽ sáng rỡ hơn bắp tự nhiên. Một con la già sẽ làm việc nhiều hơn hai con ngựa. Thế đấy, đó là…Nó không có tác dụng, thưa anh em, chính là chúng ta được cứu bởi ân điển. "Không phải bởi việc làm mà chúng ta được cứu, nhưng bởi ân điển." Vì thế điều đó có thể…Tôi hi vọng anh em không nghĩ những nhận xét nầy…Anh em—anh em đang ở dưới sự căng thẳng, và tôi—tôi đủ sức thấy điều đó ở đây. Anh em hiểu không? Bởi vì có Trưởng Lão, Giám Lý, cùng tất cả các giáo phái khác ở đây. Chúng ta biết điều đó. Và vì thế tôi—tôi cảm thấy thế. Và anh em phải thư giãn một chút trong chốc lát, hãy tống sạch điều đó, như thế đi.

35 Bây giờ, hãy lắng nghe. Bất cứ vật giống lai đều không tốt. Anh em phải lấy nguyên gốc, là đường lối Đức Chúa Trời làm nó, thế thì anh em đã có được điều gì đó có thật.

36 Bây giờ, chúng ta thấy rằng hội thánh của dân Y-sơ-ra-ên nầy, khi họ đi tiếp, Đức Chúa Trời đã nuôi họ, và chăm sóc họ, đã đã làm mọi điều cho họ. Và rốt lại họ nhìn qua dân Phi-li-tin, và A-mô-rít, và…và các giống dân khác, và nói, "Chúng tôi muốn có một vua! Họ có điều gì đó mà chúng tôi không có."

37 Điều đó cũng giống như dân sự ngày nay. Một trong những người nầy, các chị em chúng ta, sẽ xem ti-vi và thấy Gloria Swanson, hay bất cứ người nào họ…một số phụ nữ mặc kiểu áo nào đó, và họ thật sự không chịu đựng được cho đến khi có một cái như vậy. Thấy không? Anh em thấy một số phụ nữ dưới phố, "Ồ, người đó không đáng yêu sao?" Anh em có để ý mục đích của họ mặc đồ như vậy để làm gì không? Người ta, họ chỉ theo cách đó, tôi nói đó là thời của—của sự giả mạo, người nào đó muốn bắt chước người khác. Anh em lấy…Có quá nhiều Elvis Presley lúc nầy, tôi—tôi nói với anh em, anh em không thể tống chúng

vào toa chở súc vật, bởi vì nó trở nên phổ biến trong lĩnh vực xác thịt-...những sự giả mạo!

38 Chúng ta có điều tương tự trong tôn giáo. Sự...Tôi đang đọc lịch sử Martin Luther, và bất cứ quý vị sử gia nào cũng biết. Họ nói không phải là điều nhiệm mầu mà Luther có thể chống lại giáo hội Công giáo và được chấp nhận, nhưng sự mầu nhiệm vĩ đại nhất, là ông có thể giữ được cái đầu mình trên tất cả sự cuồng tín theo sau sự phục hưng của ông và vẫn ở lại với Lời. Đó là phép lạ, Đức Chúa Trời giữ ông trong sạch và ngay thẳng như thế nào.

39 Vậy thì, vì thế họ đến với Sa-mu-ên nầy. Họ nói, "Hãy lập cho chúng tôi một tiên-...hay là lập cho chúng tôi một—một vua." Và Chúa đã phán với ông rằng Ngài từ chối ý tưởng đó, thật đúng như những gì Ngài đã từ chối ở đây với tổ chức.

40 Thật giống như Ngài đã chối bỏ điều đó, Ngài từ chối những tổ chức. Ngài không chối bỏ cơ chế, nhưng tổ chức. Cơ chế, chúng ta phải có điều đó. Nhưng tổ chức chúng ta không nên có, bởi vì nó kéo theo những hàng chữ: "Chúng tôi là *A gì đó*." Bạn là một Cơ-đốc nhân không? "Tôi là tín đồ Giám lý." Bạn có phải là Cơ-đốc nhân không? "Tôi là tín đồ Báp-tít." Điều đó không có nghĩa gì hơn là một con lợn trong chuồng. Điều đó chẳng có liên quan gì với Nó, không chút nào cả. Một Cơ-đốc-nhân!

41 Một đêm nọ tôi đã hỏi một cô gái, trên bục giảng, "Cô có phải là Cơ-đốc-nhân không?"

Cô gái đáp, "Thế nào, tôi nói cho ông biết, mỗi đêm tôi đều đốt một cây nến." Như thể có liên quan gì với Cơ-đốc-giáo!

42 Một người khác nói, "Được rồi, tôi là người Mỹ. Chắc chắn rồi!" Thế đấy, điều đó không liên quan gì với Nó, không là gì cả. Anh em là Cơ-đốc-nhân bởi vì anh em thuộc về Vương Quốc khác. Đúng thế. Và anh em—anh em ở trong Vương Quốc khác, ở trên.

43 Vậy thì, Sa-mu-ên đã làm gì? Cũng giống như Đức Chúa Trời đã làm ở đây. Sa-mu-ên gọi tất cả dân Y-sơ-ra-ên họp lại, ông nói, "Bây giờ, hãy nghe ta. Ta muốn hỏi các ngươi đôi điều. Có bao giờ ta đã từng nói với các người điều gì không đúng không?" Nói, "Ta—ta là tiên tri của Đức Chúa Trời ở giữa các ngươi. Hãy

nói cho ta biết có lần nào ta đã bảo các ngươi điều gì nhơn Danh Chúa mà điều đó không ứng nghiệm." Đó là những gì Sa-mu-ên nói với họ. Ông nói, "Đức Chúa Trời đã không nuôi dưỡng các ngươi và chăm sóc các ngươi cùng làm mọi điều này cho các ngươi sao?" Nói, "Các ngươi đang phạm tội bằng cách cố gắng làm giống như những dân khác."

"Ồ..." họ nói.

44 Ông nói, "Ta muốn hỏi các ngươi điều khác. Có bao giờ ta đã nhận tiền của các ngươi không? Ta có bao giờ xin của các ngươi một món tiền dâng không? Hay có bao giờ ta nói với các ngươi điều gì nhơn Danh Chúa mà không ứng nghiệm không?"

Họ đáp, "Không. Ông không bao giờ nhận tiền bạc của chúng tôi, đúng thế. Và ông không bao giờ nói điều gì nhơn Danh Chúa mà điều đó không ứng nghiệm."

Ông nói, "Thế thì hãy nghe ta! Các ngươi đang phạm tội cố hành động giống như những người còn lại của họ." Nhưng dầu sao đi nữa họ muốn một vua! Bất chấp điều đó đúng hay sai, họ—họ muốn thực hiện ý định của mình.

45 Điều đó cũng giống như hội thánh đã làm ngay ở đây tại Ê-phê-sô, họ đã nhận lấy học thuyết Ni-cô-la. Và khi họ làm vậy, điều đó đã đẩy họ vào ngay trong để cải đạo kiểu ngoại giáo và Cơ-đốc-giáo hợp với nhau gây ra một ngàn năm trăm năm của những Thời kỳ Tối tăm. Và khi Luther kéo họ ra, nếu (vòng thứ hai) những người Lutheran đã không làm điều tương tự như họ đã làm ở Ê-phê-sô! Chính xác.

46 Bây giờ, nếu anh em để ý, chân đèn đã không được xếp thẳng hàng hoàn toàn như *thế*. Chúng bắt đầu đi xuống như cách *nầy* và đi lên. Ồ, một cái cao nhất cách xa với nơi Ngài đang đứng là cái này ở trên *đây*. Và Cơ-đốc-giáo dần dần bị bóp nghẹt khi nó đi từ nơi Ngài đang đứng trong hình dạng của thập tự giá, như chúng ta đã thấy Ngài trong chương 4; trong hình dạng của thập tự giá như thế *này*. Và *đây* là tay hữu Ngài, *đó* là tay tả Ngài. Bây giờ, ở ngay *đây*, Ngài để bàn tay Ngài trên hội thánh *nầy* và trên hội thánh *kia*. Ngài là cả An-pha và Ô-mê-ga và, dĩ nhiên, cũng ở giữa tất cả, tất cả những thư tín. Nhưng Ngài phán cách

rõ ràng, “An-pha-và Ô-mê-ga.” Ngài có một cái mống trên đầu Ngài, là giao ước của Ngài.

47 Bây giờ, nếu anh em để ý, sự sáng của Ngũ tuần, nơi nó bắt đầu, dần dần bị bóp chết. Những người nầy, Irenaeus, Polycarp, hết thảy những người còn lại của họ đã đóng ấn lời chứng của họ bằng máu của họ, cho đến khi cuối cùng nó bóp nghẹt Cơ-đốc-giáo trong những ngày đen tối nhất.

48 Bây giờ hãy nhìn xem, thời đại hội thánh thứ nhất mặt bên kia của cái bướu to lớn đó, đến gần là một chút Ánh sáng nhỏ nhoi, rồi nhiều hơn và nhiều Ánh sáng hơn. Hãy xem Nó bắt đầu chiếu sáng trở lại như thế nào, đến với ngày đó. Và bây giờ ở cuối của thời đại *nầy*, được tiên đoán ở đây nó sẽ đi đến một hội thánh *Lao-đi-xê*, một hội thánh “hâm hẩm.” Bây giờ, nó đây này. Ồ, nếu việc *nầy* ở đây mang họ tới tình trạng *nầy*, tại sao chúng ta lại muốn điều đó ở dưới đây trong Ngũ Tuần?

49 Và anh em biết Kinh Thánh nói, “Sẽ có một con thú.” Và chúng ta biết đó là chế độ giáo hoàng La-mã. Điều đó hoàn toàn đúng. Và sau đó họ sẽ hình thành một hình tượng con thú đó. Hình tượng là gì? Một điều gì đó được làm giống như nó. Đó là sự liên minh các giáo hội, và Ngũ Tuần có ở trong. Sẽ đến lúc anh em thuộc về một tổ chức hoặc anh em không thể tiếp tục mở cửa. Bây giờ anh em thấy điều đó đúng không! Đó là lý do chúng ta đập nó đến chết. Vâng, thưa quý vị. Anh em không thể…Thấp hơn thế, họ sẽ cố đeo bám anh em cách tệ hại, đến nỗi họ cố gắng để…sẽ không để anh em mua hay bán trừ khi anh em có con dấu tổ chức trên anh em. Nó đưa điều đó vào ngay bên trong.

50 Cũng giống như ngày đó, chúng thiêu họ, chúng…Tôi đã đứng trong đấu trường đó; khóc như một đứa trẻ khi tôi nhìn lên đó nơi những đấu sĩ sẽ đưa vào trong đấu trường cũ kỹ đó. Và—và thấy những việc này, và biết rằng nhiều anh em Cơ-đốc nhân của tôi đã bị sư tử ăn thịt và—và bị xé xác thành từng mảnh trên mặt đất ở đó, còn phụ nữ và trẻ nhỏ và mọi thứ. Và tôi nghĩ, nếu hết thảy họ đã ngã xuống trong đức tin, thì bây giờ tôi có để họ thất vọng không? Không, thưa quý vị, thưa anh em! Đức Chúa Trời ôi, xin cho con đứng cho Đức tin đã từng ban cho các thánh đồ!

Cũng chính Điều đó, cho dù không được nhiều người ưa chuộng thế nào…

51 Người nào đó luôn luôn muốn nói, "Ồ,…" Cách đây không lâu người nào đó đã nói…Ồ! Bao nhiêu mục sư truyền đạo vĩ đại trên cánh đồng truyền giáo đã gọi tôi và nói, "Anh Branham, nếu anh không ngừng lại, mọi tổ chức sẽ chống lại anh."

52 "Tại sao," tôi nói, "có một Đấng sẽ không chống, đó là Đấng ở trên Trời. Đó là Đấng tôi đang trông đợi." Hiểu không? Vậy thì, tôi yêu mến mọi người trong mọi tổ chức. Chắc chắn vậy. Nhưng tôi đã từng nói với các anh bất cứ điều gì mà Chúa…nhơn Danh Chúa, mà không ứng nghiệm? Thấy không? Mọi việc được nói đã ứng nghiệm rồi phải không? Tôi có bao giờ xin tiền bạc của anh em không? Thế thì hãy ở lại ngoài những tổ chức! Anh em hãy ở lại tự do trong Đấng Christ, hãy để Đức Thánh Linh luôn luôn vận hành bên trong và bên ngoài hội thánh.

53 Vấn đề duy nhất quan trọng, là lấy tất cả những sự khác biệt nhỏ nầy ra khỏi anh em. Những học thuyết nhỏ, và những cảm giác kỳ cục tầm thường vấn vương anh em, cùng những việc giống vậy, giũ sạch nó đi! Đừng để chút rễ đắng nào đi vào linh hồn anh em. Nếu để, nó sẽ làm hư anh em. Đúng. Hãy giữ sự yêu thương! Tôi không quan tâm có bao nhiêu người ghét anh em, dù thế nào đi nữa anh em hãy yêu mến họ. Nếu anh em không thể làm như thế, anh em cần…sự…anh em không…anh em đã không được đóng ấn, anh em phải đến chỗ buông bỏ. Vì thế hãy đến, trở lại, và được đóng ấn đàng hoàng ngay với Huyết của Đấng Christ. Nó sẽ tẩy sạch anh em hết mọi rễ đắng. Vâng.

54 Bây giờ, hãy xem, trừ khi chúng ta đang cố gắng lần nữa. Ơn phước Ngũ tuần đã giáng xuống khoảng năm 1906, ở đâu đó. Có một mục sư đang ngồi với chúng ta tối nay, nhà truyền giáo ở Tây Tạng, một trong những-…Tôi không nói điều đó bởi vì có sự Hiện diện của ông; tôi hi vọng ông chưa về nhà. Tôi nghĩ ông vẫn còn ở đây, sẽ nói chuyện với chúng ta một chút trước khi tôi xuống. Và người đó nhớ lúc đầu tiên của Ngũ Tuần. Không có bất cứ tổ chức nào, mọi người lấy mọi vật làm của chung. Ồ, thật dễ dàng để đi những bước sai lầm ngay ở đó, và nó thật trông tốt đẹp biết bao đối với những người trí thức.

55 Hãy xem, dân Y-sơ-ra-ên nhỏ bé đã biết khi họ đang đứng bên ngoài bờ sông đó, la lớn…Bây giờ, anh em nói, "Đây là loại tôn giáo nào đó mới." Ồ, nó là cái cũ nhất ở đó. Chắc chắn. Ngay trước khi thế gian từng được dựng nên, họ đã la lên và ca ngợi Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã phán vậy, đã hỏi Giốp, "Người đã ở đâu trong khi—khi các sao mai đồng hát hòa nhau, và các con trai Đức Chúa Trời cất tiếng reo mừng." Đó là trước khi thế gian được dựng nên.

56 Nhưng bây giờ hãy nhìn dân Y-sơ-ra-ên, đã thấy những phép lạ. Đó là lễ Ngũ tuần đầu tiên; Y-sơ-ra-ên, Ngũ tuần của ngày đó. Bây giờ họ đã được mang ra khỏi xứ Ai Cập, Đức Chúa Trời đã ban phước cho họ, ban cho tất cả những loại dấu kỳ phép lạ lớn, và đã giải cứu họ. Và khi họ đứng trên bờ sông đó và dự buổi nhóm Ngũ tuần…Họ đã có! Bây giờ lắng nghe. Môi-se đã hát trong Thánh Linh, và Mi-ri-am lấy cái lục lạc và chạy xuống bờ sông, vừa gõ lục lạc này, nhảy múa trong Thánh Linh; và các con gái Y-sơ-ra-ên theo sau bà, nhảy múa trong Thánh Linh. Nếu đó không phải là một buổi nhóm Ngũ tuần, thì tôi chưa thấy một buổi nhóm nào hết. Họ không tin rằng miền—miền đất hứa đó là bốn mươi năm ở phía trước họ. Nó chỉ cách khoảng bốn mươi dặm. Nhưng đã mất bốn mươi năm để đi được bốn mươi dặm đó bởi vì họ đã lựa chọn điều sai. Họ đã chọn luật pháp thay vì để Đức Thánh Linh dẫn dắt họ, Trụ Lửa mang họ qua và dẫn đường cho. Họ muốn có điều gì đó do chính họ làm; họ muốn có những thầy tế lễ nào đó, và những người có quyền cao chức trọng, và một thuyết thần học tầm thường mà họ có thể làm nhặng xị lên, thay vì chỉ tiếp tục để Đức Thánh Linh dẫn dắt họ. Họ đã ở trong Thánh Linh; Đức Chúa Trời đã chu cấp mọi thứ, nhưng họ phải có cái gì đó để làm trong Nó.

57 Thật giống như sự lai tạp lần nữa. Hãy để mặc con bò cái. Hãy để mặc con ngựa. Hãy để mặc lương thực. Chúng…Khoa học tuyên bố, trong *Tạp chí Bạn đọc*, bài báo của nó, nếu họ cứ ăn thức ăn lai tạp, và người ta ăn nó…Giống như gà con, chúng có những con gà tội nghiệp đến nỗi nó không có cánh và chân. Và nếu nó đẻ, nó tự đưa mình vào chỗ chết, chúng có thể chỉ sống được một năm. Và thịt của nó quá mềm đến nỗi hầu như anh

em khó có thể ăn được. Và người ta đang ăn nó, nó đang làm hư hỏng người ta. Đúng thế.

58 Anh em biết đấy, người đồng tính luyến ái gia tăng khoảng bốn mươi phần trăm ở Hoa Kỳ, cách đây trên một năm. Và anh em có biết khoa học tuyên bố những phụ nữ đang trở nên càng ngày vai càng rộng hơn và hông lại hẹp hơn, còn những người đàn ông vai trở nên hẹp và hông rộng hơn không? Anh chị em đang ăn nhằm hạt giống lầm lạc, anh chị em đang ăn những thứ làm hư hỏng. Thân thể anh chị em được tạo dựng để phát triển tự nhiên. Còn nó đang làm gì? Nó đang thay đổi ngay cả cách cư xử tự nhiên giữa đàn ông với đàn bà, đến nỗi Hollywood, ngay cả nhà cầm quyền của chúng ta, cùng mọi thứ đầy dẫy sự hư hỏng. Nó đang làm gì? Họ đang tự gây ra điều đó bằng cây tri thức của riêng mình, đang tự giết họ.

59 Hãy trở lại với lúc ban đầu! Hãy để yên thiên nhiên. Hãy để yên Đức Chúa Trời. Hãy giữ cho Hội thánh ở trong Đức Thánh Linh; và đi ra khỏi hết thảy những chức giám mục và giáo hoàng cùng hết thảy những loại học thuyết này. Hãy trở lại ở nơi chúng ta đã khởi đầu. Hãy trở lại. Chúa Jêsus sẽ đến tối nay, anh em nói, "Tôi là tín đồ Giám Lý."

Ngài sẽ phán, "Lúc ban đầu không phải vậy!"

"Tôi là tín đồ Trưởng Lão."

"Lúc ban đầu không phải vậy!" Lúc ban đầu là gì? Một Kinh nghiệm Ngũ tuần của phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Đó là cách Nó đã bắt đầu.

60 Nhưng, thấy đó, chúng ta phải làm hỏng nó. Ồ, làm cho nó đẹp hơn. Chắc chắn. Hội thánh nhỏ bé đó đang đứng nhảy múa, và la lớn; và dưới đường phố, và người ta ném đá họ, làm trò cười họ, cùng mọi việc khác như thế. Điều đó không đẹp lắm. "Nhưng bây giờ chúng ta đã có bài Tôn Vinh Chân Thần tuyệt vời, và Tín điều các Sứ đồ, và, ồ, mục sư của chúng ta có bằng Tiến sĩ Triết học, Tiến sĩ Luật Tiến sĩ Luật, *A gì đó*." Và đi ra ngoài và nói, "Ah-man," giống như con bê bị chứng vọp bẻ vậy, và cứ như thế, hết thảy những thứ đó.

61 Xin lỗi, tôi—tôi không muốn nói điều đó. Tha thứ cho tôi, tôi không muốn nói điều đó như thế. Hiểu không? Tôi đã không muốn nói điều đó. Điều đó không trở thành đầy tớ của Đức Chúa Trời.

62 Nhưng, hãy xem, hết thảy họ, tôi…nó chỉ chợt đến trong trí tôi, đấy. Nhưng họ đứng và nói hết thảy những điều khác biệt như thế, thực hành trước khi…anh em biết đấy, nói, "Vậy thì, không, anh đừng nói nói điều đó ngay. 'Aa—man.'" Tôi thích buổi nhóm Ngũ tuần tốt đẹp, xưa nơi đó quyền năng của Đức Chúa Trời giáng xuống, và anh em cứ la lớn và thét lên và ca ngợi Đức Chúa Trời, có một thời gian tuyệt vời. Đó là đường lối; Thánh Linh đã nắm giữ dân sự. Nhưng chúng ta…Anh em hầu như không thể nghe một tiếng "A-men!" nữa, mà đó là "Aa-man." Tuy nhiên, đó là chỗ chúng ta nhận được, anh em thấy đó. Những tổ chức cứng ngắc, tự hào nầy…

63 Vậy thì sứ đồ-…Đã có lời tiên tri nào liên quan đến điều đó không? Anh em còn nhớ lời tiên tri của Phao-lô tối hôm qua không? "Tôi biết rằng sau khi tôi đi, sẽ có muông sói dữ tợn xen vào trong vòng anh em, và những người trong tầng lớp của chính anh em, của anh em…ngay trong chính giáo hội (Công giáo La-mã, họ đang đến) sẽ dấy lên giữa anh em và lôi kéo những môn đồ theo họ." Và muông sói mà Phao-lô đã nói, chúng ta thấy, trở thành đảng Ni-cô-la.

64 Hãy nghe Thánh Linh nói qua nhà tiên tri lần nữa, "Hãy biết rằng trong ngày sau rốt sẽ có thời kỳ khó khăn, vì người ta đều tư kỷ, ('Tôi là Tiến sĩ *A gì đó*, anh đừng nói với tôi về Điều đó, lúc nầy. Tôi sẽ nói cho anh biết tôi là một tín đồ Trưởng Lão. Halêlugia!' Hay là, 'Tôi là tín đồ Ngũ Tuần.')." Điều đó có gì quan trọng, nếu bản chất quý vị không phải là Ngũ Tuần? Kinh nghiệm của nó, đấy. Vâng, thưa quý vị. "Tôi thuộc về hội Ngũ Tuần." "Tôi thuộc về Hội Church of God." Ồ điều đó…điều đó có gì quan trọng đối với Đức Chúa Trời? Phải thuộc về trên Nước Trời trên đó, đấy. Đúng thế.

65 Bây giờ, nếu—nếu anh em thấy, sự…hết thảy những điều nầy chỉ là một khối kết hợp của—của trò vui. Vậy thì, Nó chép, "Họ sẽ nóng giận, lên mình kiêu ngạo, những người kẻ ưa thích sự

vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời." Ồ, họ không thể đi nhà thờ vào tối Chúa nhật chừng nào có ti-vi đang chiếu một số chương trình hay. Ô, chao ôi! Họ luôn luôn…Ngay cả các giáo hội cũng có những đội banh, và những bữa súp buổi tối, và những nhóm chơi cric-kê, và, "những kẻ ưa thích sự vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời, khó hòa thuận, hay phao vu, không tiết độ, và thù người lành." *Những người này* xem thường *những điều đó,* đấy. *Những người này* xem thường *những người đó,* bắt nghẹt những người đó. Xem thường những người *là* tốt lành.

66 Ồ, anh em nói, "Họ là những người Cộng sản, thưa anh." Ồ, không. Không, không.

67 "Nóng nảy, lên mình kiêu ngạo, ưa thích sự vui chơi hơn là yêu mến Đức Chúa Trời, khó hòa thuận, hay phao vu, không tiết độ, thù người lành, có *hình thức*…" Kinh nghiệm thuộc giáo phái, đấy. "Có hình thức tin kính, nhưng bên trong chối bỏ Quyền phép đó."

68 Anh em sẽ là gì trong ngày nay? Hãy xem, "Có bề ngoài tin kính." Đi nhà thờ ngoan đạo hết sức, vào Chúa nhật, và mặc quần đùi vào chiều Chúa nhật, cắt cỏ trong sân và ra ngoài uống Oertel's 92. Và mục sư đi ra ngoài hút thuốc rồi trở vào, anh em biết đấy. "Bề ngoài có sự tin kính!"

69 "Ồ, thưa mục sư, họ đã có một nhà thờ ở trên đó, người ta nói với tôi có một bà đã được chữa lành ngày nọ khỏi bệnh ung-…"

"Hừ. Hừ. Vô lý! Thời của phép lạ đã qua rồi."

70 "Thế nào, ông biết gì không? Tôi—tôi—tôi đã đến nhà thờ nhỏ đó tối hôm nọ, hội truyền giáo nhỏ đó ở dưới góc phố, và có ai đó đứng lên ở đó, nói điều gì đó, lắp-…"

"Ồ, anh thân yêu, đừng bao giờ chơi với đám người như thế. Đó là những con chó dại. Chao ôi! Anh đừng quanh quẩn với đám người đó. Đó là những thánh quá máu. Anh đừng bao giờ…"

71 "Có hình thức tin kính nhưng bên trong chối bỏ quyền phép đó, những người như thế hãy lánh xa đi. Vì đây là loại người mà lẻn vào nhà này đến nhà khác và quyến dụ lòng những người đàn bà khờ dại bị bao nhiêu tình dục xui khiến, vẫn học luôn

mà không hề thông biết Lẽ thật." Điều đó hoàn toàn chính xác. Các bà đấy, hội từ thiện của quý bà, hội *này*, hội *nọ*. Giáo hội đáng thương có quá nhiều tổ chức xã hội đến nỗi thậm chí không thể giảng dạy Phúc âm nữa. Mục sư không thể giảng lâu hơn hai mươi phút, và ông phải nói về điều gì khác vậy. Hiểu không? Nếu không, ban chấp sự sẽ đến gặp ông. Vâng, thưa quý vị.

72 Ồ, hỡi anh em, một mục sư tốt phải làm gì ngày nay? Chỉ làm hết sức mình để có thể kiên trì chống lại và tỉa những nhánh nào họ muốn, và để những mảnh vỏ rơi vào nơi nào họ muốn; và ném nó ra đấy. Chỉ thế thôi. Vâng, thưa quý vị. Đúng thế. Đừng—đừng tiết kiệm với ai, cứ giảng Lời và ở lại với Nó, chỉ đập búa ngay trên những gì đi ra ngoài. Nếu họ ném anh em vào tù, hãy giảng Nó trong tù. Nếu anh em bị đặt ở bất cứ nơi nào khác, hãy giảng mọi nơi anh em đến; cứ tiếp tục, giảng mà thôi. Đúng thế. Vậy thì, đó là những gì đã xảy ra. Đấy, họ đang bóp nghẹt nó.

73 Bây giờ chúng ta đến với—với Thời đại Si-miệc-nơ. Câu thứ 8:

> *...hãy viết cho thiên sứ của hội thánh Si-miệc-nơ rằng; Nầy là những lời phán của Đấng trước hết và Đấng sau cùng, là Đấng đã chết rồi, mà lại sống;*

74 Tôi muốn anh em để ý mỗi lần mà Ngài giới thiệu chính Ngài với một thời đại hội thánh, Ngài đưa ra trước điều gì đó về Thần tánh Ngài. Đó là điều trước tiên Ngài cố gắng tỏ cho hội thánh ấy biết, rằng, đó là Thần tánh của Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời! Anh em thấy đằng sau vấn đề vĩ đại ở đây mà Irenaeus và họ đang làm ầm lên không? Họ cố nói rằng Đức Chúa Trời ở trong hệ thống vũ trụ, và đó là một Đức Chúa Trời ở trong ba ngôi, và Đức Chúa Trời ở trong thế giới *nầy*. Ngài phán, "Không có chuyện như vậy! Đó là các danh hiệu của Đấng Tự hữu, và đó là Đức Chúa Trời Toàn Năng." Đúng thế. Vì vậy anh em đừng...họ luôn luôn có điều đó. Và Đức Chúa Trời trong sự bắt đầu ở đây đang giới thiệu chính Ngài thuộc về một trong những—Thần tánh của Ngài. Anh em thấy Ngài đang giới thiệu chính Ngài, trước tiên ở trên đây, "Ta là Đấng đã có, hiện có, và sẽ đến. Và Ta là Đấng Toàn năng." Ở đây Ngài bắt đầu ngay với Thời đại Si-miệc-nơ lúc bấy giờ.

75 Bây giờ hãy nghe Ngài phán, "Ta..."

> *…cho thiên sứ của hội thánh Si-miệc-nơ* (Và chúng ta tin rằng là Irenaeus.) *hãy viết; Nầy là lời phán của Đấng trước hết và Đấng sau cùng,…*

Thấy không? Tự giới thiệu chính Ngài, "Ta là Đức Chúa Trời, bây giờ, của thời đại hội thánh nầy. Ta không muốn có bốn hay năm vị thần khác ở quanh đây. Ta—Ta là Đức Chúa Trời. Đấy, chính là thế."

> *…Đấng đã chết rồi mà đã sống lại;* (A-men!)

76 Vậy thì, đó là lời—lời giới thiệu. Bây giờ—bây giờ *Si-miệc-nơ* có nghĩa là "sự cay đắng," và nó đến từ chữ một dược—một dược. Và hội—hội thánh đầu tiên—hội thánh đầu tiên, và…đã đánh mất lòng kính mến ban đầu của họ, hội thánh Ê-phê-sô. Và hội thánh nầy đã bắt đầu có "rễ đắng" sanh ra trong họ bởi vì hội thánh nầy, hội thánh then chốt, phần lớn (đa số của họ, luôn luôn) đang chống lại sự cai trị của Đức Thánh Linh trong hội thánh, và họ muốn cai trị, chính họ. Họ muốn lập một chức tế lễ, họ muốn hành động như trong thời Cựu Ước. Họ muốn có những thầy tế lễ. Và họ…Nếu những thần ngoại giáo, trở lại ở đó, ở họ là những người đã cải đạo, họ đã có những thầy tế lễ và vân vân…của thần Jupiter, và những thầy tế lễ của thần Venus, và vân vân; họ—họ—họ muốn mang vào cho mình điều giống như những người *nầy*. Đấy, toàn bộ sự việc là bắt đầu với ngoại giáo. Tất cả những người ngoại giáo có những thầy tế lễ và những việc như thế. Nhưng—nhưng Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, nó xa lạ với chúng. Đấng Christ là Thầy Tế Lễ của chúng ta, Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của chúng ta. Chúng ta có một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, tại một cái bàn chúng ta ăn.

77 Bây giờ, hội thánh nầy đã bắt đầu để nảy ra "một rễ đắng." Tại sao vậy? Chính rễ đắng chống lại những người mà muốn tiếp tục với Đức Thánh Linh. Tình yêu đã phai nhạt, và họ đang cố đánh đổi nó để lấy những tín điều và giáo phái, ra ngoài sự lãnh đạo của Đức Thánh Linh. Hãy suy nghĩ về điều đó! Đó là nguyên nhân sự—sự—sự cay đắng đã ở trong họ. Đúng thế.

78 Bây giờ, hội thánh đầu tiên, điều này…sự cay đắng bắt đầu bò vào. Hội thánh thứ hai, nhiều hơn chút nữa. Và, cuối cùng, nó đã bò ngay vào bên trong bởi vì họ "đang làm một giáo hội đẹp

hơn"; họ nghĩ họ là vậy. Ngay ở đây họ đã có điều gì đó có giá trị, những người La-mã vĩ đại có thể vào. Tại sao? Họ đã có một giáo hoàng, họ đã có—họ đã có những con người vĩ đại, những hồng y giáo chủ, và vân vân. Họ mặc đồ đẹp. Họ tránh khỏi tất cả sự ồn ào cùng và mọi thứ họ đã có; rất yên lặng. Cho thấy họ đang chết. Ừ-m. Ừ-m. Họ đang chết. Và vì vậy họ đã được đề cao và họ tạo nên một thân thể đẹp hơn. Điều trước tiên ở trên đây, họ đã có hết thảy mọi thứ trong một giáo phái giáo hội to lớn, giáo hội Phổ thông La-mã, Giáo hội Công giáo La-mã trong Thời kỳ Hắc ám. Ồ, rồi, họ đã có những chức sắc giáo hội, và họ đã có giai cấp.

79 Ồ, nó đẹp hơn nhiều khi họ thường đứng trên đường phố, "và phải đi bộ trong bộ đồ bằng da cừu như da dê, và nghèo khó, và bị cưa ra từng mảnh, và—và bị cười nhạo, và làm trò cười," và như Phao-lô đã nói trong Hê-bơ-rơ chương 11.

80 Thế thì, giáo hội mặc áo dài đẹp, to lớn, vĩ đại, với đồ lót bên trong, và—và tất cả những thứ linh tinh khác này mà họ mặc như thế. Chắc chắn, nó trông được có phẩm giá, "Cha, Đức Cha, Tiến sĩ, Cha *A gì đó*." Ồ, chao ôi! Họ thực sự có thể làm ra vẻ mình có "đẳng cấp," ở đó.

81 Nhưng, anh em thấy, nó là thứ lai căng. Lai tạp! Đấy, nó không có chút Sự sống nào ở bên trong. Và họ không thể trở lại nữa, đó là nguyên nhân họ không bao giờ sống lại. Sự phục hưng thời Luther không bao giờ sống lại lần nữa. Sự phục hưng Wesley không bao giờ lập lại nữa. Sự phục hưng Nazarene không bao giờ sống lại. Sự phục hưng của Ngũ Tuần cũng sẽ không bao giờ sống lại. Tại sao? Bởi vì anh em đã giết chết nó. Anh em lai giống nó với thế gian, với tư tưởng Ni-cô-la, không để cho Đức Thánh Linh điều khiển đường lối Nó. Đúng thế. Anh em lai giống hội thánh, và nó không thể tự sanh sản lại nữa. Khi anh em gây giống trở lại, anh em có nhiều người Giám Lý hơn; Báp-tít gây giống trở lại, có nhiều người Báp-tít hơn; Công giáo gây giống lại, có nhiều người Công giáo hơn; nhận lấy cùng một thứ anh em đang gieo. Nhưng cho phép tôi nói với anh em đôi điều; Khi Đức Thánh Linh trở lại, Điều đó mang theo sự sanh ra *mới* và Đời sống *mới*; sự cải đạo. Phép báp-têm bằng Thánh Linh; mang Hội thánh trở lại với chính nó lần nữa, đặt Sự Sống trở lại vào bên trong nó.

82 Bắp lai không có sự sống ở bên trong nó. Sự sống là cái gì, thật sự tuôn tràn ra. Bây giờ, chúng ta sẽ đi vào Thời kỳ Tối tăm đó, "Những gì ít ỏi ngươi có, hãy giữ lấy nó," Ngài phán. Họ có thể đã bóp chết nó. Bây giờ, tự nó sẽ không sinh sản lại nữa. Bây giờ, thế…

83 Nhưng Thân thể của Đức Chúa Jêsus Christ thì không—không phải là một tổ chức. Thân thể của Đức Chúa Jêsus Christ là một Thân thể mầu nhiệm, nó là Thân thể của…trong một Vương quốc mà là Vương quốc thuộc linh được thiết lập trên đất bởi Đức Chúa Jêsus Christ là Vua của Nước Trời nầy, Thầy Tế Lễ Thượng phẩm dâng của lễ cho hành trình vào Nước Trời nầy. Ngài là Đấng Tiên Tri (Lời) giảng dạy Lẽ thật và đem Sự Sáng của Đức Chúa Trời vào Nước Trời nầy; và Ngài là cả Tiên Tri, Thầy Tế Lễ, và Vua, trong Vương quốc nầy. Và làm sao chúng ta có thể vào được Vương quốc nầy? bằng giáo phái chăng? bằng thư từ chăng? bằng sự bắt tay chăng? Nhưng "bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta đều chịu phép báp-têm trong một Thân thể" mà là Thân thể mầu nhiệm của Đức Chúa Jêsus Christ, và chúng ta chịu phép báp-têm ở trong đó, không phải bằng nước, không phải bằng sự rảy nước, không phải bằng sự đổ nước, không bằng bất cứ loại làm phép báp-têm bằng nước nào, nhưng "bởi một Thánh Linh, Đức Thánh Linh, chúng ta hết thảy đều chịu phép báp-têm trong một Thân thể," Cô-rinh-tô Nhất 12. Vâng, chúng ta thảy đều chịu phép báp-têm vào trong Thân thể này bởi một Thánh Linh, Đức Thánh Linh, sau đó chúng ta không thuộc về bất cứ điều gì ngoài Đấng Christ. Anh em là chi thể của Đấng Christ. Đó là một Nước Trời mầu nhiệm của Đức Chúa Trời đã được thiết lập, mà chúng ta đi vào Nó bởi làm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Tôi yêu thích Điều đó! Ừm!

Có những người hầu như ở mọi khắp nơi,
Tấm lòng của họ bùng cháy
Với lửa Ngũ tuần đã giáng xuống,
Đã thanh tẩy và làm họ sạch;
Ồ, nó đang cháy trong lòng tôi bây giờ,
Ô, vinh hiển thay Danh Ngài!
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một trong

họ.

Một trong họ, tôi là một người trong họ,
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một trong họ, Halêlugia!
Một trong họ, tôi là một người trong họ,
Bây giờ tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một trong họ.

Dầu họ không là những người được học hành (Tiến sĩ Luật, Tiến sĩ Triết. Thấy đó.)...có thể không được học hành,
Hay khoe khoang về danh tiếng thế gian,
Hết thảy họ đều nhận được lễ Ngũ tuần của mình,
Chịu phép báp-têm nhơn Danh Chúa Jêsus;
Và giờ đây họ đang nói, khắp mọi nơi,
Quyền năng Ngài vẫn không hề đổi thay,
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một trong họ.

Anh chị em có vui mừng không? Vâng, thưa quý vị. Hãy là một trong họ. Chỉ thế thôi.

84 Tôi còn nhớ khi đang đi xuống Memphis, một phụ nữ da màu già nua nhỏ bé đó, đầu dựa trên đó. Bà nói, "Xin chào, mục sư."

Tôi nói, "Sao bà biết tôi là mục sư?"

Bà ấy nói, "Chúa đã phán với tôi, 'Mục sư đang đi xuống phố, đầu đội mũ vàng nâu, xách cặp.'" Nói, "Tôi biết đó là ông khi tôi thấy ông đang đến." Thấy không? Ồ, bà là một trong những người ấy. Đúng thế! Ồ, Đức Chúa Trời tốt lành biết bao!

85 Bây giờ tôi tin điều gì đó...[Anh Branham đọc một ghi chú được đưa cho anh—Bt.] "Một bé gái đã được anh cầu nguyện cho—cho, tối Chúa nhật, ở Bedford, được cho là vừa mới chết. Điều nầy không thể...Xin vui lòng cầu nguyện." Một bé gái mà chúng ta...Họ đã cầu nguyện cho cô ấy ở đây tối Chúa nhật, đến từ Bedford, "đã—đã vừa mới chết," họ nói. Chúng ta hãy cầu nguyện:

86 Lạy Chúa Jêsus, con cầu xin Ngài không biết vì lý do gì, cách nào đó, lạy Chúa, xin cho những lời cầu nguyện của chúng con đi qua đứa trẻ đó. Chúng con xin giao em bé này cho Ngài, Đức Chúa Trời Cha chúng con ôi. Và chúng con nghĩ về những người đang ở đây và đang cầu nguyện và kêu xin cho đứa bé đó. Ôi Đức Chúa Trời là Cha, con cầu xin rằng—rằng lời báo cáo này có thể là không phải vậy, Cha ôi; chúng con không biết, nhưng con cầu xin rằng Ngài sẽ thương xót và ban cho sức lực và để đứa bé nầy được sống lại và sống vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Nhơn Danh Đức Chúa Jêsus Christ chúng con cầu xin điều nầy. A-men. Cầu xin Chúa Jêsus gia thêm ơn phước của Ngài.

87 Bây giờ, một hội thánh. Bây giờ, tên hội thánh phù hợp với bản chất đặc tính của nó. Anh em có để ý không *Si-miệc-nơ* có nghĩa là "cay đắng"? Và anh em để ý mỗi hội thánh bây giờ, đó là tên hội thánh có điều gì đó liên quan với tính cách của hội thánh. Tôi có thể nói điều gì đó ở đây; nhưng tốt hơn là tôi không nói, bởi vì anh em có thể hiểu sai về tôi. Hiểu không?

88 Tên của anh em cũng vậy. Anh em có thể không biết điều đó, nhưng nó cũng vậy. Ồ, vâng. Anh em nói bây giờ, "Nó thì nhiều vô số." Không, không nhiều. Khi Gia-cốp được sanh ra họ gọi ông *Gia-cốp* là "người chiếm chỗ;" nhưng khi ông vật lộn với Thiên sứ, Đức Chúa Trời đã đổi tên ông thành Y-*sơ-ra-ên*, "một hoàng tử." Đúng thế không? Sau-lơ là "Sau-lơ thành Tạt-sơ," có nghĩa là một người thấp kém; nhưng, khi ông đến với Chúa Jêsus, ông được gọi là "Phao-lô." Tên của Si-môn là "Si-môn"; nhưng khi ông đến với Chúa Jêsus, ông được gọi là *Phi-e-rơ*, "một hòn đá nhỏ." Ồ, vâng, thưa quý vị. Tên…Tên của anh em liên kết những gì anh em…Nó tạo ấn tượng về tính cách của bạn.

89 Và hội thánh nầy được gọi là Si-miệc-nơ bởi vì nó sắp chết. *Si-miệc-nơ* có nghĩa là "sự cay đắng." Nói cách khác, rễ đắng đã sanh ra đang đến và bóp chết nó, nó đang đi đến với một dược. Đó là những gì người ta dùng để ướp xác chết, một dược, đấy. Nó là một dược, hương trầm, như một thứ thuốc mỡ. Một dược thường được dùng để—để xức xác chết sau khi họ ướp chúng, và đại loại như vậy. Kết hợp với sự chết, và hội thánh đang hấp hối.

90 Và, ồ, các bạn không thể thấy, ngày nay, thưa các bạn, Ngũ Tuần vĩ đại hoạt động mà đã có Sự Sống cách đây vài năm, các bạn không thể thấy bây giờ nó được xức bằng một dược chăng? Thấy không? Thứ dầu giống như vậy trong hội thánh này *ở đây* đã chết và sự xức dầu nầy đã nằm im *ở đây*; sự chết đi ra vì họ đang trở lại với những quần áo rách rưới giáo hội, và cởi bỏ chiếc áo dài trắng, các thánh đồ của mình. Những con người nhỏ bé đứng ngoài đó, và một Đức Thánh Linh chân thật, nói tiếng lạ, và biểu lộ Đức Chúa Trời. Và, thưa anh em, họ thật thà và, "hoàn toàn tốt và trung thực." Họ—họ tuyệt đối chân thật, anh em có thể tin cậy họ bất cứ nơi nào. Bây giờ anh em không biết gì để tin và ai để tin. Hiểu không? Có điều gì đó đã xảy ra. Điều gì đó đã xảy ra. Nó là gì? Họ đang được xức bằng một dược, của sự cay đắng. Đang sống lại. Một…

91 Điều gì đã gây ra điều đó? Một người đến, có một—một giáo hội, đầu tiên, được gọi là Hội đồng Chung. Sau đó họ đã gọi nó là Phúc Âm Ngũ Tuần. Từ Phúc Âm Ngũ Tuần ra đến Hội Thánh Đức Chúa Trời. Từ Hội Thánh Đức Chúa Trời, rồi họ bắt đầu nhìn nhau, nói, "Anh là tín đồ Ngũ Tuần." Người khác nói, "Anh em là tín đồ Hội Thánh Đức Chúa Trời." Rồi ra từ đó đến Giáo hội Ngũ Tuần Liên hiệp của Đức Chúa Trời, cùng ra đời. Và thế thì, điều trước tiên anh em biết, thay vì chấp nhận Sự Sáng và bước đi trong Nó, ồ, họ đã lập tổ chức của chính mình cho đến khi họ không thể chấp nhận Sự Sáng.

92 Bây giờ, khi phép—phép báp-têm nhơn Danh "Đức Chúa Jêsus Christ" được đưa ra thay vì "Cha, Con, và Thánh Linh" đối với Phúc Âm Ngũ Tuần, chính họ đã thả neo trong đó rồi đến nỗi họ không thể thay đổi được. Và họ biết Đó là Lẽ thật! Tôi thách người nào chỉ ra Nó không đúng với Kinh Thánh. Nó tuyệt đối là Lẽ thật. Nhưng họ có thể làm gì? Họ không thể làm điều đó. Đấy, họ sẽ phá vỡ tín điều của họ, họ không thể.

93 Rồi những người Một Ngôi đã làm gì? Thay vì chấp nhận Nó và đi tiếp, họ đã cứng nhắc: "Chúc tụng Đức Chúa Trời đời đời! Chúng tôi đã có Sự Sáng, còn các anh chưa có. Chúng tôi là…" Họ có thể làm gì? Họ đã tổ chức nó. Anh em không thể thành lập tổ chức Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời thậm chí không có

hình dạng, Kinh Thánh đã nói. Không, không có hình thức về Đức Chúa Trời.

94 Bây giờ, rồi Ngũ Tuần đã cố gắng tổ chức Ngài và làm họ… của họ…của họ thành—thành—thành Hội thánh thật. Và rồi Một Ngôi cứ thế mà đi, cố gắng tổ chức giáo hội của mình, và họ đã có "Sự Sáng nhiều hơn." Vì vậy họ đã làm gì? Họ đã thổi tắt nó bằng sự ích kỷ của chính mình, đi về phía đường lối cay đắng. Thay vì đưa nó ra với muối và sự êm dịu, họ đã cố gắng làm mất đi tình thân hữu với người khác, chẳng có gì liên quan với họ. Và đó chính là những gì họ đã làm. Thế thì, nó đã quét đi. Điều trước tiên anh em biết, khi đến gần người khác, họ đã có *điều nầy*, và bây giờ họ phá vỡ. Người thì nói, "Ngài đến trên con bạch mã." Người khác nói, "Ngài sẽ đến trong đám mây trắng. Chúa ban phước, tôi sẽ bắt đầu một tổ chức ở trên đây." Hãy xem cách họ thực hiện là gì? Nó rải ra một dược—một dược. Nó đã làm gì? Nó làm ngăn cách tình anh em.

95 Nhiều bà, nhiều ông, tối nay, ở trong Phúc Âm Ngũ Tuần, muốn đến làm phép báp-têm nhơn Danh Đức Chúa Jêsus Christ, biết rằng Đó là Lẽ thật của Đức Chúa Trời. Họ sẽ bị dứt phép thông công nếu họ làm điều đó.

96 Và nhiều tín đồ Một Ngôi của…Bây giờ, tôi không phải là tín đồ Một Ngôi. Tôi không tin "một ngôi" theo cách họ tin. Tôi không tin vào *Jêsus* như họ sẽ nói, "*Jêsus*"; có nhiều rất Jêsus. Chỉ có *Đức Chúa Jêsus Christ*. Đúng thế. Vậy thì, và tôi không…Tôi tin đó là sự khác biệt với những gì họ làm. Họ làm phép báp-têm nhơn danh Jêsus, nhơn danh của Jêsus cho sự tái sanh, rằng "Được báp-têm (tái sanh) mang Đấng Christ đến với bạn vì phép báp-têm bằng nước của anh em." Tôi không tin điều đó. Tôi tin sự tái sanh đến từ Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ qua Đức Thánh Linh. Đúng thế. Phép báp-têm chỉ là một hành động bên ngoài của công việc bên trong về sự tái sanh đã được làm xong. Hiểu không? Vì vậy, tôi không đồng ý với điều đó. Điều đó hoàn toàn đúng, nhưng mà tất cả họ là anh em của tôi.

97 Khi tôi đầu tiên khởi sự như một nhà truyền giáo Báp-tít, họ đến chung quanh nói, "Anh Branham, anh qua đây đi, chúng

tôi—chúng tôi—chúng tôi đã có Điều đó và chúng tôi đã thực hiện Điều đó ở đây."

98 Tôi nói, "Không một nhóm nào trong các anh, tôi đứng giữa hai nhóm và nói, 'Chúng ta là anh em!'" Đừng quan tâm đến điều gì, tôi không quan tâm nếu có người không đồng ý, điều đó không tạo nên chút khác biệt nào với với tôi, người đó vẫn là anh em của tôi.

99 Tôi đã có một anh em thích ăn bánh nhân táo; Tôi thích ăn bánh anh đào nhất, nhưng tôi sẽ không đánh mất tình thân hữu với anh ấy. Anh ấy có thể ăn bánh nhân táo của mình còn tôi ăn bánh anh đào của tôi. Và tôi thêm vào *kem trứng đường* trên bánh của tôi, nếu anh ấy không muốn, ồ, anh ấy có thể lấy nó. Anh em biết rằng…Nó là cái gì? Thứ kem đánh mà họ đã đặt trên nó, anh em biết đấy, "kem đánh." Tôi thích nó. Bây giờ đã quá già để ăn kem, nhưng nó là một…Nhưng tôi—tôi—tôi…Đó là thứ tôi thích. Nếu anh ấy không thích, anh ta không phải ăn nó. Điều đó tốt thôi, tôi sẽ ăn cái của tôi. Nhưng anh ấy vẫn là anh em của tôi! Đúng thế.

100 Và vì thế tôi—tôi thích điều đó, tôi thích sự thông công. Nhưng khi tôi vẽ những hàng như thế này, và nói, "Không, đây là giáo phái của *chúng ta*," và sẽ không vươn qua bắt tay với người tiếp theo, và nói, "Chúa ban phước, người anh em!" Chao ôi! Đó là khi anh em kêu gọi sự thông công. Nếu không, anh em có rễ đắng giống như những người Si-miệc-nơ lúc đó, và anh em gây ra việc giống như vậy. Được rồi, vì thế tên họ là "cay đắng."

101 Những người Ni-cô-la tiếp tục bóp chết họ cho đến tận những Thời kỳ Hắc ám. Thời đại của Luther đã mang ra bước đầu tiên của ân điển, một Ánh sáng nhỏ nhoi bắt đầu chiếu rọi. Rồi đến sau đó, đến John Wesley với sự nên thánh, sáng hơn lên một chút. Và rồi đến phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh với những người Ngũ Tuần, mang trở lại đức tin của các tổ phụ. Nhưng họ không thể giữ theo cách đó, vì thế họ phải tổ chức nó, và rồi họ lại bắt đầu trở lại vào học thuyết Ni-cô-la lần nữa. Thật chính xác với những gì Kinh Thánh đã nói họ sẽ làm.

102 Bây giờ, tôi phải theo dõi ở đây hay là tôi phải đưa nó ra… mất quá nhiều thời giờ. Chúng ta hãy lấy câu 2, hay câu…đó là

câu thứ 8, 9. Được rồi, bây giờ sự bách hại, câu thứ 9:

> *Ta biết công việc ngươi,* sự hoạn nạn của ngươi,*…sự khốn khó,* (dầu ngươi giàu có mặc lòng)…(Ồ, chao ôi!)… *Ta…*(Bây giờ Ngài đang phán với Hội thánh bây giờ, Hội thánh thật, không phải với những người khác; họ ghét những việc làm đó của đảng Ni-cô-la.)…*Ta biết lời gièm pha của những người tự xưng mình là người Giu-đa, mà kỳ thực không phải, nhưng* chúng *vốn thuộc về hội của Sa-tan.*

103 Bây giờ, họ đang than trách. Họ là những người nghèo xơ xác. Họ…Người ta đã lấy tất cả cái họ có. Họ đã xây dựng nhà thờ nhỏ như thế này, và sống như một nhóm nhỏ xíu như vậy, người ta đã đẩy họ ra ngoài, giáo hội lớn đó, chỉ bóp nghẹt họ. Và Ngài phán, "Ta biết. Ta biết ngươi phải nhóm lại trong góc phố đó, ngươi nhóm lại trong những ngõ hẻm, hay bất cứ nơi đâu có thể nhóm được." (Và tôi đã ở trong những hầm rượu nơi mà họ phải nhóm lại; đi xuống dưới mặt đất và nhóm lại, và mọi thứ ở đó.) "Ta biết sự hoạn nạn của ngươi, và Ta biết sự khó khăn của ngươi, và đại loại như thế, nhưng ngươi làm cho mình giàu có qua những hoạn nạn kia." Ồ, chao ôi! Nói cho tôi bất cứ lúc nào một sự bắt bớ đến trên Hội thánh, điều đó làm cho Nó mạnh mẽ lên. Luôn luôn điều đó làm mạnh mẽ Hội thánh, trong những sự hoạn nạn. "Ta biết những sự hoạn nạn của ngươi, dầu ngươi giàu có." Tại sao? "Ngươi đã giữ danh Ta; ngươi trở nên giàu có. Nhưng những sự hoạn nạn của ngươi không hại đến ngươi."

104 Bây giờ, họ…Anh em chú ý không? Đảng Ni-cô-la chính họ cũng có một nhà hội bấy giờ. Kinh Thánh đã nói vậy ở đây. Anh em để ý điều đó ở đây trong câu 9 không?

> Nơi*…mà…không phải, nhưng là nhà hội của Sa-tan.*

105 Ừ-m, Hội thánh thật đã bị đẩy ra. Đảng Ni-cô-la cầm quyền, và chúng…chúng đã đẩy những người có Đức Thánh Linh ra ngoài, vì vậy nên chúng—chúng đã không dùng họ. Nếu Si-miệc-nơ, ở châu Á, chỉ biết rằng những việc…mà mão triều thiên của những người tử vì đạo sẽ chờ đợi họ, họ sẽ rúng động. Hiểu không? Vậy thì, nói cách khác, những gì…khi lời tiên tri này được viết ra và gởi xuống, và hội thánh đã giữ nó, và người ta đã thấy

họ là những người sẽ đội mão triều thiên của người tử vì đạo, ồ, họ sẽ…ồ, nó đã làm họ sợ đến chết. Người ta đang tìm kiếm điều đó bất cứ lúc nào. Nó đã không đến trong thời đại của họ. Thế rồi có lẽ một số người của họ nói, "Thôi được, anh biết—anh biết đó, tôi nói cho anh biết, nhà tiên tri đó đã sai. Giăng đã sai, ông—ông ấy…bởi vì nó đã không xảy ra với chúng ta ở Si-miệc-nơ đây." Ồ, nó đã ứng nghiệm hàng trăm năm sau đó. Hiểu không? Bởi vì khi Đức Chúa Trời phán điều gì, thì nó phải ứng nghiệm.

106 Đó là chỗ để chúng ta dầm thấm đức tin của mình, ngay trên Lời Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời giữ mọi lời hứa. Cho dù…Anh em có thể nghĩ nó phải xảy ra ngay ở đây, nhưng có lẽ đó không phải là thời điểm của Đức Chúa Trời cho nó xảy ra. "Nhưng Lời Ta sẽ không trở về luống nhưng, nhưng Nó sẽ hoàn thành điều mà Nó được có mục đích cho." Đức Chúa Trời luôn tôn cao Lời Ngài và trong thời điểm tốt đẹp của Chính Nó, Nó sẽ gặt hái.

107 Vì thế những người nầy là một, hội thánh đầu tiên, nhưng trong hội thánh đó là nét đặc trưng mà sẽ ra đời trong hội thánh Si-miệc-nơ sau đó. Bây giờ, rồi họ được đội mão triều thiên của người tử vì đạo, nhiều người trong số họ đã bị giết.

108 Bây giờ chúng ta hãy lấy câu—câu thứ 10, khi chúng ta đọc điều này:

> *Ngươi chớ ngại những điều* này (hội quỷ Sa-tan) *mà ngươi* sẽ *chịu khổ: nầy, ma quỷ sẽ quăng…các ngươi vào ngục, hầu cho các ngươi bị thử thách; và* hầu cho các ngươi *sẽ bị hoạn nạn trong mười ngày: khá giữ trung tín đến chết, rồi Ta sẽ ban cho ngươi mão triều thiên của sự sống.*

109 Ồ, chao ôi! Họ được bảo đừng sợ khi họ bị gọi đến để chết vì tín ngưỡng của—của mình. Giờ đây, Chị Wood, dù chị ở bất cứ nơi nào, tôi hi vọng điều nầy giúp ích cho chị. Chị Wood đã nói với tôi, ngày nọ, chị hầu như không thể hiểu được tại sao một số người có thể được giải cứu và một số khác thì không. Đôi khi anh chị em phải biết…Đức Chúa Trời đã bảo với những người nầy, "Bây giờ, các ngươi đừng sợ về điều đó, vì Sa-tan sẽ ném các ngươi vào đó, vì đảng Ni-cô-la nầy trang bị điều sẽ đến và đẩy ngươi vào đó, vì Ta sẽ để ngươi chết vì cớ Ta. Nhưng Ta sẽ

ban cho ngươi mão triều thiên của Sự Sống vào ngày đó." Vì thế đừng…

110 Bây giờ hãy xem, Ngài đã phán…Bây giờ, nếu anh em chú ý khi chúng ta đọc câu thứ 10 nầy. Cho phép tôi đọc nó lại lần nữa:

> *Ngươi chớ ngại những điều* này *mà ngươi* sẽ *chịu khổ: nầy, ma quỷ sẽ quăng các ngươi vào ngục, hầu cho các ngươi bị thử thách; và* các ngươi *sẽ bị hoạn nạn trong mười ngày:* nhưng *khá giữ trung tín đến…*(Anh em có để ý rằng không phải cho đến không? Không phải *cho đến* chết, nhưng *"đến"* chết. Anh em hiểu điều đó không?)… *khá giữ trung tín đến chết,…*(Hiểu không? Và họ đã vậy.)

111 Bấy giờ Ngài phán, Sa-tan…Anh em có để ý Ngài—Ngài phân loại ai sẽ làm điều đó không? Vậy thì, *hội quỉ Sa-tan* nầy là "đảng Ni-cô-la." Chúng ta biết điều đó. Phải không? Thế thì nó là một tổ chức, một chức thầy tế lễ đang nổi lên mà sẽ khiến những người nầy chịu khổ, mà sẽ khiến những người nầy chịu khổ, và họ sẽ trung tín với Phúc âm *đến* chết. Anh em để ý trong một lễ cưới không? không phải *cho đến khi* cái chết chia lìa chúng ta, nhưng "*đến* khi cái chết chia lìa chúng ta." Hiểu không? Bây giờ, *đến* và *cho đến* thì khác nhau. Vậy thì, họ đã trung tín với Đấng Christ đến chết. "Đi ngay tới cái chết với điều đó. Đừng sợ, vì Ta sẽ ban mão triều thiên cho ngươi."

112 Bây giờ "mười ngày" nầy mà họ được nói đến ở đây, mười ngày. Một ngày trong Kinh Thánh tượng trưng cho một năm. Và *mười ngày* là của "mười năm" thống trị cuối cùng của D-i-o-c-l-e-a-t-i-o-n, Diocletian. Diocletian. Diocletian, đó là hoàng đế vĩ đại đó mà đã cai trị trong giai đoạn cuối cùng…Ồ, có nhiều hoàng đế cai trị trong suốt Thời đại Hội thánh Ê-phê-sô. Và Nero, tôi tin, là một. Và Diocletian nầy ở đây là người cuối cùng đã cai trị, trong mười năm cuối cùng, và ông là người bắt bớ đẫm máu nhất trong tất cả các vua thời đó. Ông đã đứng về nhóm nầy và chúng—chúng đã tàn sát những Cơ-đốc-nhân, và giết chết họ, chúng đã đốt cháy họ, chúng—chúng đã làm mọi thứ, và đó là mười năm tàn sát đẫm máu nhất. Và thời gian của ông và sự cai trị của ông từ năm 302 đến 312. Đó là thời kỳ cuối cùng của Thời đại Hội thánh Si-miệc-nơ, để đi vào thời của Constantine.

Và ông ấy bắt đầu ở năm 312, Constantine. Đó là mười ngày của những sự hoạn nạn. Và nó đã bắt đầu với Nero và chấm dứt với Diocletian. Và nó đã bắt đầu vào khi Nero, vào khoảng năm 64 SC khi Nero lên ngôi.

113 Bây giờ, câu thứ 11 là một lời hứa. Bây giờ chúng ta sẽ có điều nầy ngay trước khi kết thúc:

> *Ai* có *tai, hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh; Kẻ nào thắng sẽ chẳng bị hại gì về sự chết thứ hai.*

114 Bây giờ, tôi phải nói điều nầy ở đây, mà để cho…Nếu tôi nghĩ điều đó, trong lòng, và không nói ra, thế thì tôi là một người giả hình. Hiểu không? Tôi muốn anh em để ý đôi điều ở đây trong lời Kinh Thánh nầy, và tôi nghĩ nó là một trong những câu khó hiểu lớn nhất đối với tôi quá lâu cho đến khi tôi tìm ra. Bây giờ chúng ta hãy đọc câu đó thật kỹ, bây giờ. Hiểu không?

> *Ai* có *tai,* (Nói cách khác, "có tai để nghe," đấy, nó mở ra đối với Thánh Linh.) *hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh;…*

Bây giờ đấy, cùng một điều nầy, sự bách hại nầy cùng mọi việc đến. Mỗi phần của nó bao trùm lên trong mọi hội thánh. *Các hội thánh.*

> *…Thánh Linh* phán cùng *các hội thánh; Kẻ nào thắng…* (Trong hội thánh nào? Ê-phê-sô? Vâng. Được rồi. Si-miệc-nơ? Đúng, hết thảy các hội thánh.)…*Kẻ nào* thắng trong hết thảy các hội thánh *sẽ chẳng bị hại gì về sự chết thứ hai.*

115 Người ở trong hội thánh Lao-đi-xê thắng điều gì? Thắng đảng Ni-cô-la, thắng mọi sự ở thế gian, thắng những giáo phái nầy, thắng những chức thầy tế lễ nầy, thắng mọi sự ở thế gian và bán hết, và yêu Đấng Christ. Anh em sẽ chẳng bị hại gì về sự chết thứ hai. Tại sao? Người đó đã có Sự sống Đời đời. Sự sống Đời đời không thể chết. Chúa Jêsus đã phán, "Kẻ nào nghe lời Ta có Sự sống Đời đời, sẽ không bao giờ chết. Ta sẽ làm cho người đó sống lại trong ngày sau rốt."

116 Vậy thì, bây giờ, ở đó…Bây giờ, anh em sẽ…Có nhiều người không đồng ý với điều nầy, nhưng tôi muốn anh em nghĩ thật kỹ trước khi anh em quyết định. Hiểu không? Tôi sẽ nói đôi điều bây giờ:

117 Đó là lý do tôi không tin có một địa ngục Đời đời. Không thể có một địa ngục Đời đời. Bởi vì nếu đã từng có một địa ngục Đời đời, thế thì luôn luôn có một địa ngục Đời đời, bởi vì Đời đời… Chỉ có một hình thức duy nhất của Sự sống Đời đời, đó là những gì mà tất cả chúng ta đang phấn đấu. Và nếu anh em sẽ bị thiêu đốt mãi mãi và Đời đời, thế thì anh em sẽ phải có một Sự sống Đời đời đang cháy, và thế thì nó sẽ là Đức Chúa Trời đang cháy. Anh em không thể có một địa ngục Đời đời, vì Kinh Thánh nói rõ ràng rằng "địa ngục đã được tạo dựng nên." Và nếu nó đã được tạo nên, thì nó không phải là Đời đời. Bất cứ điều gì là Đời đời thì không bao giờ được tạo dựng nên; nó luôn luôn đã có, nó là Đời đời. Và Kinh Thánh nói rằng "Địa ngục đã được tạo nên cho ma quỷ cùng các quỷ sứ của nó." Địa ngục đã được dựng nên, thì nó không phải là Đời đời. Và tôi không tin rằng một người sẽ bị hình phạt Đời đời.

118 Tôi tin rằng Kinh Thánh tuyên bố rõ ràng ở đây, rằng, "Kẻ nào thắng sẽ không bị hại về sự chết thứ hai." Bây giờ "sự chết." Từ *sự chết* đến từ…là đây, là "sự phân cách." Vậy thì, khi chúng ta bị phân cách khỏi Đức Chúa Trời, vì tội lỗi, chúng ta đã chết rồi; Kinh Thánh nói vậy. Chúng ta xa lạ với Đức Chúa Trời, chúng ta bị cắt đứt, chúng ta bị chết trong tội lỗi và sự lầm lạc; chúng ta là người xa lạ với Đức Chúa Trời và với sự thịnh vượng chung của Ngài. Và vậy thì khi chúng ta tiếp nhận Đức Chúa Trời và có Sự sống Đời đời, chúng ta là con cái Ngài và là một phần của Ngài.

119 Con trai nhỏ của tôi ở đó, Giô-sép, là một phần của tôi, cho dù tôi…nó có thể từng làm gì đi nữa. Nó…Tôi có thể…Nó có thể không có…Nếu tôi là một người thật giàu có và để lại rất nhiều tài sản, nó có thể, nó thậm chí thừa hưởng bất cứ thứ gì; nhưng nó vẫn là con trai, nó là một phần của tôi. Chắc chắn vậy, nó là một phần của tôi. Vậy thì, tôi không thể chối bỏ nó hơn là tôi có thể từ bỏ chính mình, bởi vì nó là một phần của tôi. Sự xét nghiệm máu sẽ cho thấy nó là con của tôi. Hiểu không?

120 Sự xét nghiệm Huyết cho thấy bạn thuộc về Đức Chúa Trời hay không. Hiểu không? Bạn là con cái Đức Chúa Trời và bạn có Sự sống Đời đời. Nhưng linh hồn nào phạm tội, thì *linh hồn* sẽ đó bị phân cách. Đúng thế không? Thế thì nó sẽ không còn nữa. Bây giờ hãy xem. Bất cứ điều gì có sự bắt đầu thì có sự chấm dứt, bởi vì bất cứ điều gì có sự bắt đầu đều là một sự dựng nên. Nhưng Đức Chúa Trời đã không được dựng nên, Ngài luôn luôn là Đức Chúa Trời. Không có chỗ nào Ngài được dựng nên. Và cách duy nhất mà chúng ta có thể từng có Sự sống Đời đời là làm một phần của sự sáng tạo đó. Vinh quang thay! Ồ, nếu chúng ta có thể thấy được Điều đó! Thấy những gì Đức Thánh Linh làm cho bạn không? Chính là Đức Thánh Linh, Chính Đấng Tạo Hóa, Đức Chúa Trời là Cha trong hình thức của Thánh Linh, được gọi là "Đức Thánh Linh" bởi vì Đó nhờ vào thân thể gọi là Chúa Jêsus, Con Ngài; mà Ngài đã tạo nên Chúa Jêsus, thân thể, đó là lý do Ngài phải chết. Đức Chúa Trời đã ngự trong xác thịt con người nầy, và tế bào máu của Ngài đã bị vỡ ra, và Sự Sống của tế bào máu trở lại.

121 Đó là lý do mà người thờ phượng xưa trong thời Cựu Ước không thể đi ra…người đó đi ra với sự kết tội giống như người đó đã có khi người đó đến. Nhưng trong Tân Ước, Hê-bơ-rơ nói, rằng, "Người thờ phượng đã một lần được làm sạch rồi thì lương tâm không còn biết tội nữa."

122 Bấy giờ, thời Cựu Ước; người có tội mang đến một chiên con, người ấy đặt nó xuống, đặt tay mình trên nó, người thờ phượng; thầy tế lễ cắt cổ nó, người đó cảm nhận dòng máu chảy ra, và nghe tiếng chiên kêu. Rồi nó chết, và anh ta cảm thấy thân thể nhỏ bé của nó cứng lại, và nó đã chết. Anh ta biết rằng đáng lẽ mình phải chết; con chiên đã chết thế anh. Thầy tế lễ lấy huyết đó, tưới lên bàn thờ và—và hơi nóng bốc lên, và đó là lời cầu nguyện của sự tha thứ cho người thờ-…[Băng trống—Bt.]…và sự sống con vật đó không thể đến lại trên con người và đồng nhất với linh con người, bởi vì nó là linh loài vật. Sự sống thú vật và sự sống con người, nó không thể làm điều đó. Nhưng khi một… Đó là lý do anh ta rời khỏi nơi đó với cùng một ước muốn phạm tội, giống như cũ. Đi vào với tội tà dâm, và dâng của lễ của mình,

và đi ra lại với cùng một tâm trí tội lỗi đó. Đúng thế.

123 Nhưng ở đây khi người thờ phượng…Ồ, hỡi Hội thánh của Đức Chúa Trời, đừng quên nắm lấy điều nầy! Người thờ phượng, đã từng thật sự bước tới với Con Đức Chúa Trời và bằng đức tin đặt tay mình trên Ngài (Ô, chao ôi!), hãy nhìn ở đó vào mặt Ngài bị nhổ nước bọt trên mặt Ngài, Máu đang chảy xuống mặt Ngài, cảm nhận sự đau đớn của "Đức Chúa Trời Tôi ôi! Đức Chúa Trời Tôi ôi! Sao Ngài lìa bỏ Tôi?" Ồ, hỡi anh em, khi anh em thấy giá phải trả để chết thay cho anh em, và Đó là Ai, Em-ma-nu-ên, Đức Chúa Trời chết thay cho anh em.

124 Rồi điều gì xảy ra? Sau đó người thờ phượng, khi tế bào Huyết đó bị vỡ ra trong Con Đức Chúa Trời…Tế bào huyết đó đã làm gì?

125 Bạn là gì? Bạn là một tế bào nhỏ bé đến từ cha của mình. Phái nữ không có hemoglobin. Phái—phái nữ chỉ tạo ra trứng; lồng nuôi trẻ, nàng mang con—con—con cái. Nhưng máu đến từ phái nam, đó là nguyên nhân đứa trẻ lấy họ của cha. Và rồi, nhưng, người nữ kết hôn với người nam, lấy tên người nam, cả những đứa con; người nữ trở nên một người nuôi dưỡng con cái mà nàng sẽ sanh cho người nam. Nhưng như tôi đã nói: gà mái có thể đẻ trứng, nhưng nếu nó không ở với chim trống, nó sẽ không nở.

126 Đó là, tôi đã nói, đó là lý do chúng ta có quá nhiều giáo hội hình thức, già cỗi, nguội lạnh ngày nay. Họ đã thực hiện quan điểm Ni-cô-la nầy, đã có một cái tổ đầy trứng thối, và chúng sẽ không bao giờ nở bởi vì chúng không…Anh em có thể làm bất cứ điều gì với họ (gọi họ là giám mục, chấp sự, và bất cứ cái gì khác), họ sẽ không bao giờ tin vào những dấu hiệu theo sau những kẻ tin, vì họ không bao giờ ở với Bạn Đời, là Đức Chúa Jêsus Christ. Nếu họ đã từng thụ tinh với Bạn Đời quyền năng đó của Đức Chúa Trời…

127 Khi tế bào Máu đó vỡ ra trên đồi Calvary, và Sự Sống ở trong đó, Giê-hô-va bé bỏng…Ồ, nó có thể phải gây sự chú ý!

128 Anh em biết, mọi người đang tìm kiếm dấu hiệu. Phải không? Mọi người nói, "Ồ, hãy chỉ cho tôi thấy một dấu hiệu." Người Do

Thái nói, “Hãy cho tôi thấy một dấu hiệu.”

129 Cho phép tôi đưa cho anh em một dấu hiệu. Đức Chúa Trời đã ban cho anh em một dấu hiệu đúng lúc. Họ đã xin một dấu hiệu. Y-sơ-ra-ên đã cầu xin một dấu hiệu. Ngài đã nói với đấng tiên tri, “Ta sẽ cho họ dấu hiệu đời đời: một nữ đồng trinh sẽ chịu thai. Một trinh nữ sẽ chịu thai và sẽ sanh một Con Trai.” (A-men.) “Ngài sẽ được xưng là *Em-ma-nu-ên,* ‘Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.’” Dấu hiệu lớn nhất đã được ban cho.

130 Khi Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa của trời và đất, đã dựng nên hệ mặt trời. Đứng ra đó tại Núi Palomar và nhìn qua viễn vọng kính đằng xa kia, và anh em có thể thấy cách xa một trăm hai mươi triệu năm ánh sáng. Đi xuống nhiều dặm ở dưới, và vượt xa ngoài giới hạn đó là mặt trăng tĩnh lặng, và các ngôi sao, và thế giới, và Ngài đã làm nên hết thảy chúng. Chỉ thổi bay chúng ra khỏi tay Ngài ra, như *thế*. Vâng!

131 Và Đấng Tạo Hóa vĩ đại đó đã trở nên Đấng Cứu Rỗi của tôi. Giáng xuống trong một tế bào Huyết nhỏ bé, không bởi người nam, nhưng đến đồng trinh với một người nữ; và lấy sự thụ tinh nhỏ bé này từ người nữ đồng trinh, và hình thành chính Ngài trong ngôi nhà nhỏ bé và sống trong đó. Ồ, điều đó—điều đó—điều đó phải là thật ấn tượng! Giê-hô-va! Giê-hô-va, cất tiếng khóc, trên đống phân trong chuồng gia súc đó. Giê-hô-va, trong máng cỏ. Đó là dấu hiệu đời đời, cho một số người tự cao nầy! Giê-hô-va, Đức Chúa Trời, một Hài Nhi đang khóc (Halêlugia!) trong chuồng ngựa hôi thối. Và rồi chúng ta nghĩ mình là người quan trọng, nghếch mũi lên; nếu trời mưa, nó có thể nhấn chìm bạn; và rồi cứ hãnh diện nghĩ bạn là người quan trọng. Và Giê-hô-va nằm trong chuồng ngựa, trên một—một đống phân, khóc như một em bé…bất cứ em bé nào. Điều đó phải thật nổi bật! Đó là một dấu hiệu. Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ cho các ngươi một dấu hiệu đời đời.” Đó là dấu hiệu thật. Giê-hô-va, chơi đùa như một cậu bé. Giê-hô-va! Giê-hô-va, làm việc trong một xưởng thợ, cưa gỗ như người thợ mộc. Halêlugia! Chao ôi, ồ, chao ôi! Giê-hô-va, rửa chơn cho những người đánh cá. “Ta sẽ cho các ngươi một dấu hiệu.”

132 “Ồ, nhưng chúng tôi phải có hàng giáo phẩm, anh biết đấy,

mặc áo dài và tất cả loại dây, cổ áo tròn, và…” Hiểu không? Ồ!

133 “Ta sẽ ban cho các ngươi một dấu hiệu đời đời.” Giê-hô-va, đứng trong trường án bị nhổ nước bọt trên mặt Ngài. Giê-hô-va, bị căng ra trần truồng, trong một thân thể, giữa trời và đất. Ngài bị khinh để xấu hổ trên thập tự giá. Chúng ta có hình tượng Ngài ở đó với một miếng giẻ nhỏ quấn quanh Ngài; dĩ nhiên đó chỉ một điêu khắc gia làm điều đó. Họ đã lột trần Ngài, làm cho Ngài xấu hổ! Ồ, đám người đạo đức giả đó khi giờ ấy đến! Đây là ngày của con người, ngày của Chúa đang đến. Giê-hô-va! Giê-hô-va, đang chết, vâng, không có điều gì xảy ra. Giê-hô-va, đang cầu nguyện, không điều gì đã xảy ra. Ừm. Đúng thế. Nó phải rất ấn tượng! Đó là dấu hiệu đời đời. Đó là dấu hiệu tất cả mọi người sẽ biết. Rồi Ngài đã chết, Giê-hô-va đã chết. Sau đó trái đất bắt đầu rúng động. Ồ, chao ôi!

134 Rồi Ngài đã sống lại từ mộ phần và được cất lên Cao. Giê-hô-va, đang trở lại trong hình thức của Đức Thánh Linh sống trong Hội thánh của Ngài, giữa dân sự Ngài. Vinh hiển thay! Giê-hô-va, đang bước xuống qua hội thánh, phân biệt những ý tưởng của tâm trí. Giê-hô-va, đang chữa lành người đau. Giê-hô-va, đang nói qua môi miệng đến nỗi người đó không thể tự kiểm soát chính mình. Giê-hô-va, trở lại trong tiếng Anh và đang dịch nó. Anh em muốn có một dấu hiệu không? A-men! Giê-hô-va đó giáng xuống với một gái điếm, đỡ cô ấy dậy, từ chỗ quá—quá thấp hèn đến nỗi những con chó cũng không thèm nhìn cô ấy, và rửa sạch cô trắng như tuyết và ban cho cô một tâm hồn thanh khiết như hoa huệ. Ồ, chao ôi! Giê-hô-va, lấy một người say nằm ở đó trong ngõ hẻm và ruồi bu đầy miệng, và biến người đó thành người rao giảng Phúc-âm…?…Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ tẩy sạch chúng ta!

135 Khi Ngài còn ở trên đất, Ngài đã đi đến thành phố thấp hèn nhất, và đến với những người thấp hèn nhất, và người ta cho Ngài cái tên thấp hèn nhất ở đó. Đúng thế. Họ đã đối xử với Ngài tồi tệ nhất, và gọi Ngài bằng cái tên xấu xa hết sức, “Bê-ên-xê-bun,” một con quỉ. Điều thấp hèn nhất người ta có thể cho Ngài, con người cho Ngài.

136 Nhưng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài sống lại, ban cho Ngài

một Ngôi quá cao đến nỗi Ngài phải nhìn xuống để thấy Thiên đàng. A-men! Vinh hiển thay! Và ban cho Ngài một Danh trên hết mọi danh mà được nhắc đến trên Thiên đàng và trái đất, và mọi gia đình trên Trời và dưới đất đều được đặt tên theo tên Ngài. Đó là những gì con người nghĩ về Ngài; đó là những gì Đức Chúa Trời nghĩ về Ngài. Ôi Đức Chúa Trời, xin cho con nghĩ giống như Ngài, Cha ôi. Vâng, thưa quý vị. Ồ Danh tôn quý!

137 Bây giờ, "Kẻ nào tin Ta thì có Sự sống Đời đời." Vậy thì, nếu chỉ có một hình thức của Sự sống Đời đời, và anh em kiếm nó và chúng ta đang tìm kiếm nó qua Đức Chúa Jêsus Christ, đó là Sự Sống của Đức Chúa Trời. Thế thì khi tế bào Huyết đó vỡ ra trên Con của Đức Chúa Trời, và Giê-hô-va nhỏ bé đó bị giam giữ bên trong của Người được gọi là Jêsus nầy (khi ở trong Ngài ngự đầy đủ bổn tánh Đức Chúa Trời), và giờ đây khi chúng ta tin nhận Huyết *đó* để được tha tội mình, rằng Thánh Linh đó đã ở trên không phải một người, nhưng ở trên Đức Chúa Trời…Vinh quang thay! Kinh Thánh nói, "Huyết của Đức Chúa Trời."

138 Người nào đó nói, "Anh nên nhớ, Ngài…Đừng nói gì về người Do Thái, bởi vì Ngài là người Do Thái." Ngài không phải là người Do Thái. Ngài cũng không phải là dân Do Thái hay dân Ngoại, Ngài là Đức Chúa Trời. Đúng thế. Ngài là Huyết sáng tạo. Đức Chúa Trời đã tạo ra nó đặc biệt. Nó là của Chính Ngài, và qua Huyết sáng tạo đó chúng ta tin nhận Nó như sự tha tội mình bởi vì Ngài đã chết thay cho chúng ta. Tế bào Huyết đó đã vỡ ra, ban Đức Thánh Linh trở lại trên chúng ta, và bây giờ chúng ta là những con trai và con gái của Đức Chúa Trời qua sự sanh ra bởi Thánh Linh. Thế thì Sự Sống đó là của Đức Chúa Trời, mà đã không có bắt đầu cũng sẽ không có kết thúc, là của tôi và của anh chị em bởi ân điển của Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jêsus Christ. Thế đấy.

139 Bây giờ, "địa ngục," chúng ta sẽ đi trở lại với điều đó một lát. Tôi nói với anh em rằng—rằng không thể có…Tôi thật sự tin có một hỏa ngục. Vâng, thưa quý vị, Kinh Thánh đã nói vậy, hồ lửa. Bây giờ, nhưng đó không thể là một địa ngục đời đời-…nó không thể là Đời đời. Nó có thể là…Kinh Thánh không bao giờ nói nó là Đời đời, Nó nói là một địa ngục "vĩnh cửu". Không nói chữ Đời

đời, nó nói một địa ngục "vĩnh cửu". Vậy thì, nó được chuẩn bị cho ma quỉ và các quỉ sứ của nó; một địa ngục mãi mãi, không phải địa ngục Đời đời. Vậy thì, sau khi…Linh hồn đó có thể bị đau khổ ở đó vì việc làm của mình trong mười triệu năm, theo như tôi biết. Tôi không biết *vĩnh cửu* có thể là gì trong mắt Đức Chúa Trời. Nó có thể trong năm phút, nó có thể là một triệu năm, nó có thể là mười triệu năm, nhưng sẽ đến một lúc mà linh hồn đó sẽ không còn tồn tại.

140 Đây là những gì Kinh Thánh nói, hãy xem:

> …*Kẻ nào thắng sẽ chẳng bị hại* bởi *sự chết thứ hai.*

141 Sự chết thứ nhất đang phân rẽ chúng ta khỏi những người yêu dấu của chúng ta. Chúng ta sẽ đi vào sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, không bao giờ ở ngoài sự Hiện diện của Ngài. Hiểu không? Bây giờ, nếu có sự chết thứ hai, thế thì nó phải là sự chết của linh hồn. Và thế thì người nào thắng thế gian, hay thắng mọi sự của thế gian, thì có Sự sống Đời đời và sẽ không bị sự chết thứ hai đụng đến. Thế đấy, Sự sống Đời đời. Nhưng tội—tội nhân… Kinh Thánh nói, "Người đàn bà ưa sự vui chơi thì dẫu sống cũng như chết." Đúng thế không? "Linh hồn nào phạm tội, chắc chắn nó sẽ chết." *Chết* là gì? "Phân cách" hoàn toàn, "không còn nữa." Hiểu không? Vậy thì, nó bị cắt đứt, là đúng. Nó bị cắt đứt, nó không còn nữa. Sẽ mất bao lâu để làm điều đó? Nó sẽ trải qua tiến trình giống như nó đến, và nó sẽ đến một nơi cho đến khi ở đó nó sẽ chẳng còn để lại gì. Nó sẽ chỉ trở lại chỗ mà nó đã từng được tạo ra.

142 Chúng ta có thể lấy tế bào, và làm vỡ nó thành một tế bào khác, thành tế bào khác, cho đến khi anh em có thể trở lại với tế bào đầu tiên; phá vỡ tế bào đó, rồi anh em lấy thành phần hóa học của máu; anh em đi vào những thành phần hóa học khác nhau của máu, và rồi anh em đến với một phần nhỏ trong tế bào đó: đó là sự sống. Người ta không thể tìm thấy điều đó. Họ không biết gì về nó. Vậy thì, sự sống đó rốt cuộc sẽ đến chỗ một cái chấm cho đến khi nó không còn nữa; bất kể thành phần hóa học gì của sự sống đó, tôi không tin nó có bất cứ thành phần hóa học nào. Nó sẽ là vấn đề thuộc linh.

143 Và thế thì, trong điều đó, cuối cùng nó sẽ hoàn toàn tan rã và không còn nữa. Đó là những gì Kinh Thánh nói, "Linh hồn nào phạm tội, thì nó sẽ chết." "Và kẻ nào thắng trong những thời đại hội thánh nầy ở đây sẽ không bị hại bởi sự chết *thứ hai*." Thân thể chết trước tiên, linh hồn chết kế tiếp và nó sẽ không còn nữa. Hiểu không? Đó là…anh em có tin rằng là Kinh Thánh nói điều đó không?

144 Bây giờ nên nhớ, nếu địa ngục là Đời đời, thế thì Kinh Thánh sai khi nó nói "địa ngục đã được tạo nên." Và rồi nếu một người bị đốt cháy Đời đời, trong hỏa ngục, thì người đó phải có Sự sống Đời đời để ý thức, mình bị thiêu đốt. Đúng thế không? Ồ, có bao nhiêu hình thức Sự sống Đời đời? Một. Đúng thế. Chỉ một Sự sống Đời đời.

145 Bây giờ, đừng bỏ đi và nói, "Anh Branham không tin vào địa ngục." Anh Branham thật sự tin vào địa ngục. Kinh Thánh dạy có một địa ngục. Thật chắc chắn như có một—một nơi dành cho sự yên nghỉ, có một nơi của—của sự trừng phạt. Và Đức Chúa Trời chắc chắn sẽ làm cho linh hồn mà phạm tội chống lại Ngài bị hình phạt. Và vì chối bỏ Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng Cứu Rỗi của bạn, bạn chắc chắn sẽ bị hình phạt vì điều đó. Nhưng sẽ có một lúc bạn sẽ không còn nữa. Nhưng sẽ mất bao nhiêu triệu năm cho bạn đi trở lại với điều đó, tôi không biết. Nhưng đôi khi…

146 Bạn là sinh vật sống tạm thời cho đến khi bạn được tái sanh, rồi bạn là một sinh vật Đời đời. Cách duy nhất để bạn có thể có được Nó là có phần bản chất của Đức Chúa Trời ở trong bạn, là Sự sống Đời đời. Bạn hiểu điều đó không? Chắc chắn vậy.

> *Ai có tai, hãy để người ấy nghe lời của Thánh Linh phán cùng các hội thánh;…*

147 Tôi yêu Ngài. Còn anh chị em? Tôi rất vui mừng vì có Sự sống Đời đời. Điều đó không khiến tôi băn khoăn nữa, bởi vì rằng chúng ta có Sự sống Đời đời bây giờ. Và tôi biết điều đó, và tôi tin rằng hết thảy mọi người sẽ có Nó, tất cả chúng ta.

148 Irenaeus, vâng, tôi đã có một ghi chú ở đây về Irenaeus, về, "để hiểu sâu lịch sử này." Đó là lý do Irenaeus được chọn bởi vì

ông có những dấu hiệu của Hội thánh Ngũ tuần (nguyên thủy) đi cùng với ông.

149 Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời…Bao nhiêu người tin rằng Hội thánh bắt đầu vào lễ Ngũ tuần? Được rồi. Bao nhiêu người tin rằng Đức Chúa Trời chứng thực Hội thánh ở lễ Ngũ tuần? Được rồi, thưa quý vị. Thế thì nếu đó là Hội thánh đầu tiên của Đức Chúa Trời, và đó là những gì Ngài đã gọi là một "Hội thánh," và Ngài là Gốc Nho bây giờ, chúng ta là nhánh, nếu Gốc Nho từng sanh ra nhánh khác, nó sẽ là gì? Ngũ Tuần. Vâng! Bây giờ, có thể không bởi tên. Bây giờ chúng ta có *những cái tên* thuộc về Ngũ tuần, nhưng điều đó không có gì hơn là Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ Tuần. Điều đó không có nghĩa là một sự việc, đấy, đó chỉ là một cái tên. Nhưng chừng nào anh em có Kinh nghiệm Ngũ tuần trong lòng, Ngũ tuần trong linh hồn anh em, đang ban cho anh em Sự sống Đời đời, thì Đức Chúa Trời đã hứa với anh em rằng, "Các ngươi sẽ không bao giờ bị hại đến sự chết thứ hai;" rằng, anh em đã có Sự sống Đời đời và *không thể* bị hại đến bởi sự chết thứ hai. Hiểu không? Anh em đã có…anh em là…

150 "Chớ làm buồn lòng cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời." Bây giờ, đừng làm buồn lòng Ngài (làm những việc sai quấy). Nếu làm thế, anh em sẽ trả giá cho điều đó; bởi vì Kinh Thánh đã nói, "Chớ làm buồn lòng cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời bởi vì nhờ đó mà anh em được ấn chứng cho đến ngày anh em được cứu chuộc." Đúng thế không? "Chớ làm buồn lòng Đức Thánh Linh."

151 Ồ! Đó sẽ là một ngày tuyệt vời, một buổi sáng nào đó, một số trong những thời gian nầy. Tỏ cho anh em thấy rằng sự phục sinh sẽ phổ biến, "Có hai người ở ngoài đồng, và Ta sẽ lấy đi một người; và hai người nằm chung giường, và Ta sẽ lấy đi một người." Đấy, đó sẽ là một đêm một nơi, và ánh sáng ban ngày ở phía bên kia của trái đất; sẽ là sự phục sinh chung, sự Cất lên đó. Tiếng kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên, và mỗi người trong những người nầy, thuộc hội thánh nhỏ nầy *ở đây, ở đây, ở đây,* và ngay cả nhóm nhỏ kia đã đi qua *đó,* sẽ bước ra *ở đây, ở đây, ở đây*.

152 Khi người nữ đồng trinh đó, người nữ đồng trinh đó khi nàng

thấy trong canh thứ bảy mà…Bây giờ, nên nhớ, có bảy người nữ đồng trinh. Đúng thế không? Hay là, tôi muốn nói, năm người nữ đồng trinh đi ra…Mười người nữ đồng trinh đi gặp Chúa, năm người khôn và năm người dại. Đúng thế không? Và bây giờ, mặc dù đang trong những giờ thức canh, có bảy canh giờ. Và ở cuối của canh thứ bảy (một số đã ngủ gục từ canh *nầy*, canh *nầy*, canh *nầy*, và canh kia,…), canh thứ bảy, có tiếng vang lên, "Nầy, Chàng Rể đến, hãy đi gặp Người." Và họ thức dậy và thắp đèn mình. Và tất cả những người khác cũng thức dậy *ở đây*. Ồ, đó không phải là thời giờ tuyệt diệu sao!

Ồ, chúng ta thường hát một bài ngắn:

Thật là một thì giờ tuyệt vời cho bạn,
Thật là một thì giờ tuyệt vời cho tôi;
Nếu chúng ta sẵn sàng gặp Chúa Jêsus Vua chúng ta,
Đó sẽ là thì giờ tuyệt vời biết bao.

Ở đây, chúng ta hãy hát lại câu đó:

Thật là một thì giờ tuyệt vời cho bạn,
Thật là một thì giờ tuyệt vời cho tôi;
Nếu chúng ta sẵn sàng gặp Chúa Jêsus Vua chúng ta,
Đó sẽ là một thì giờ tuyệt vời biết bao. (Điều đó sẽ tuyệt vời phải không?)

Ồ, há chẳng tuyệt vời ở đó sao,
Khi không còn phải mang gánh nặng?
Hát vui mừng với tiếng chuông lòng ngân vang,
Ồ, chẳng tuyệt diệu ở đó sao?

153 Bao nhiêu anh chị em biết rằng mình sẽ về nhà? Bao nhiêu anh chị em biết mình sẽ đi ra cánh cửa đó? Anh chị em không biết. Bao nhiêu người biết nếu mình đi ra anh chị em sẽ đến lần nữa? Anh chị em không thể nói được. Vì thế đừng để buổi tối này trôi qua; đừng quay lưng với Đức Chúa Trời trong tối nay, vì tối nay có thể là buổi tối cuối cùng bạn có thì giờ hoặc một cơ hội. Bạn là ai, dù sao đi nữa? Bạn từ đâu đến? Bạn đang đi đâu?

Quyển sách duy nhất có thể nói cho bạn biết đó là gì, là quyển Kinh Thánh cổ đầy phước hạnh nầy ở đây. Và đó là quyển Kinh Thánh mà chúng ta tin, đó là Đức Chúa Trời mà chúng ta tin.

154 Và nếu bạn không đi vào trong Nàng Dâu đó, ở trong đám người ít ỏi nầy, con đường xuống *ở đây* đang bị bóp nghẹt bởi những tín điều và các giáo phái, và vân vân, nếu—nếu—nếu bạn không ở trong nhóm nhỏ đó…Bây giờ, bạn phải không gia nhập đền tạm nầy, bạn không phải gia nhập bất cứ cái gì, bạn chỉ phải được sanh lại để vào Vương Quốc đó. Vậy thì, nếu bạn muốn có sự thông công trong giáo hội Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, bất cứ nơi nào bạn muốn, điều đó tùy bạn. Thấy đó, bạn trao tình thân hữu cho bất cứ ai bạn muốn. Nhưng tôi sẽ nói với bạn một điều: khi bạn được sanh lại, bạn biết đấy, "những con chim có cùng bộ lông…" Chao ôi!

155 Người nào đó đã hỏi tôi lần nọ, nói, "Anh Branham, anh đã nói với mọi người, 'Cứ trở lại với giáo hội Giám Lý.'"

Tôi nói, "Tất nhiên. Hãy để người ta ném họ ra, và họ không có chỗ nào để đi." Vì thế nên chúng ta sẽ thấy…

Điều đó được thôi, cứ trở lại, sẽ không lâu đâu, anh em thấy đấy. Nó sẽ không kéo dài, họ sẽ quay trở lại ngay.

156 Anh em biết đấy, có lần trong con tàu…Nô-ê…con tàu, nơi an toàn, Nô-ê, có một trận lụt lớn đến. Và vì thế Nô-ê đã thả con quạ ra khỏi tàu, và nó cứ kêu và nhìn quanh. Ồ, nó đã thỏa mãn, bởi vì nó là con vật sanh ra để ăn xác chết. Nó có thể bay từ một xác chết thối rữa nầy, và ăn đầy bụng con la này, rồi bay đậu qua đó trên—trên con chiên già này và lại ăn một bụng con vật đó, cùng những thứ khác, nơi có tất cả các loại xác chết đang nằm chung quanh.

157 Vì thế con quạ sẽ chỉ đậu xuống và kêu vang, "Các bạn ơi, tôi đang có một lễ hân hỉ một mình!" cứ kêu lên.

158 Nhưng khi họ thả chim bồ câu ra, nó có bản chất khác. Thứ hôi thối đó, nó "không thể chịu đựng được. Hừm!" Tại sao? Chim bồ câu không có túi mật nào; nó là giống chim duy nhất không có túi mật. Nó không thể tiêu hóa thứ đó, vì thế điều duy nhất nó có thể làm là trở lại ngay với chiếc tàu và đập vào cửa.

159 Cứ đi bất cứ nơi nào các bạn muốn. Điều duy nhất tôi yêu cầu các bạn làm là thật sự bước vào Vương Quốc, và tôi biết anh em sẽ đi đâu. Anh em sẽ không thể chịu đựng nó nữa, thưa anh em, anh em sẽ nói, "Tôi đã vượt qua hàng rào phân rẽ đó, tôi đã để lại thế giới này phía sau." Vâng, thưa quý vị. Chắc chắn vậy.

Ồ, họ nhóm nhau lại trong phòng cao,
Hết thảy nhơn Danh Ngài cầu nguyện,
Họ đã chịu báp-têm bằng Đức Thánh Linh,
Và quyền năng hầu việc đã đến;
Bây giờ những gì Ngài đã làm cho họ ngày ấy
Ngài cũng sẽ làm cho bạn ngày nay,
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một người trong họ. (Còn bạn?)

Một trong họ, tôi là một trong họ,
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói…một người trong họ, Halêlugia;
Một trong họ, tôi là một trong họ,
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một người trong họ.

Bao nhiêu người vui mừng về điều đó tối nay? Ồ, chao ôi!

Hãy đến, hỡi anh em, tìm kiếm ơn phước nầy
Sẽ tẩy sạch lòng anh em khỏi tội,
Sẽ bắt đầu vang lên tiếng chuông lòng vui vẻ
Và sẽ giữ linh hồn anh em được cháy luôn;
Ồ, giờ đây lửa ấy đang cháy trong lòng tôi,
Ô, vinh hiển thay Danh Ngài,
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói…một người trong họ.

Tôi là một trong họ, tôi là một trong họ,
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói…một người trong họ, Halêlugia;
Một trong họ, tôi là một trong họ,
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một người trong họ.

160 Bây giờ trong khi chúng ta hát câu tiếp theo này, tôi muốn

anh em bắt tay, như anh em làm mỗi đêm, hết thảy anh em Giám Lý, và Báp-tít, và Trưởng Lão. Hãy bắt tay nhau, và thậm chí khá thân mật để có thể nhai kẹo cao su của nhau, nếu anh em có thể. Bây giờ thật sự thân mật, chân thật, cởi mở bây giờ trong lúc chúng ta hát bài đó:

Tôi là một trong họ, một trong họ,
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một người trong số họ;
Một trong họ, một trong họ,
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một người trong họ.

Dầu những người này có thể không được học hành,
Hay tự hào về danh vọng thế gian,
Hết thảy họ đều nhận được lễ Ngũ tuần của mình,
Chịu báp-têm nhơn Danh Chúa Jêsus;
Và giờ đây họ đang nói về, chiều rộng và chiều sâu,
Quyền năng Ngài không hề đổi thay,
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói…

Bây giờ chúng ta hãy thật sự hát nó:

Ồ, một trong họ, một trong họ,
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói…một trong họ, Halêlugia;
Một trong họ, một trong họ,
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một người trong họ.

161 Bạn có muốn làm một người tử vì đạo cho Ngài với những tín đồ Si-miệc-nơ không? Nếu đến lúc bạn bị đặt vào chỗ phải đối diện với cái chết hay nhận lại điều đó, bạn có muốn đương đầu với nó không? Vâng, thưa quý vị. Ôi Đức Chúa Trời, đó sẽ là một sự vui thích. Vâng, thưa quý vị. Đó là con đường tôi muốn đi, ngay trên bục giảng. Đúng thế. Tôi nghĩ tôi đã có nó và họ đã có điều đó ở nước Đức cách đây không lâu. Ồ, họ đã định bắn tôi bằng súng ngắm ban đêm, và những người lính nước Đức chạy

xung quanh tôi và giữ lại như *thế*. Tôi nghĩ, "Thật tuyệt vời biết bao được chết cho Chúa ngay ở trên cánh đồng ở đây." Ồ, chao ôi! Thật là—thật là điều tuyệt vời dường nào.

162 Ồ, cho phép tôi hát tặng các bạn một bài ngắn. Được không? Các anh em còn—anh em còn thời gian dành cho chỉ một bài hát ngắn không? Được lắm. Tôi không thể hát nó, tôi nói nó. Ồ, tôi luôn muốn hát. Và một trong những ngày này khi anh em vượt qua để đến với nhà lớn trên đó ở Lạc Viên, con đường phía dưới ở tận cuối những cánh rừng có một căn nhà gỗ nhỏ ở đó, nơi Russell Creech và tôi sẽ dành cho việc săn bắn này, anh em biết đấy. Con đường ở cuối khu rừng có một nhà gỗ nhỏ trên đó mà Anh Neville hát về, *Dựng Cho Tôi một Căn Nhà Gỗ trong Góc*, (Tôi nghĩ anh ấy đang nói về chỗ của tôi)*...trong Xứ Vinh hiển*. Một trong những buổi sáng nầy khi anh em bước ra mái hiên lớn của mình ở trên đó, và nhìn chung quanh như thế, lối đi xuống đó trong góc ấy anh em nghe ai đó hát:

Ân điển lạ lùng, nghe thật dịu êm,
Đã cứu kẻ khốn khổ như tôi!

163 Anh em nói, "Ồ, chúc tụng Chúa, Anh Branham thân yêu đã hát đó. Anh ấy đấy, tôi nghe anh ấy đang đứng hát ở đó ngay lúc nầy, hát bài *Ân Điển Lạ Lùng*."

164 Thật sẽ là ân điển lạ lùng đã mang tôi đến đó. Đúng thế.

Nhưng máu đang nhỏ xuống, vâng, (Đó là lý do tôi đang giảng Điều này.) nó đang nhỏ máu,
Phúc Âm Thánh Linh nầy đang nhỏ máu,
Máu của những môn đồ đã chết vì Lẽ thật,
Phúc Âm Thánh Linh nầy vẫn đang nhỏ máu.

Người trước tiên chết cho kế hoạch Đức Thánh Linh nầy,
Là Giăng Báp-tít, nhưng ông chết như một con người;
Rồi đến Chúa Jêsus, họ đã đóng đinh Ngài,
Ngài đã dạy rằng Thánh Linh sẽ cứu con người khỏi tội.

Có Phi-e-rơ, Phao-lô, và Giăng thiêng liêng,

Họ đã từ bỏ đời sống mình để Phúc âm được chiếu sáng;
Họ hòa lẫn huyết mình, như những đấng tiên tri xưa,
Để Lời thật của Đức Chúa Trời có thể được nói chân thật.

Có những linh hồn dưới bàn thờ, (Những thánh tử vì đạo này) đang kêu khóc, "Cho đến chừng nào?"
Vì Chúa trừng phạt những kẻ đã làm sai trật kia; (Hãy nghe! Nhanh lên!)
Nhưng sẽ có nhiều người nữa sẽ dâng huyết sự sống mình
Vì Phúc Âm Thánh Linh nầy và dòng huyết đỏ thắm của Nó.

Nó đang nhỏ máu, vâng, nó đang nhỏ máu,
Phúc Âm Đức Thánh Linh nầy đang nhỏ máu,
Máu những môn đồ đã chết cho Lẽ thật,
Phúc Âm Đức Thánh Linh nầy vẫn đang nhỏ máu.

165 Ồ, sắp có…

[Một chị nói tiếng lạ, một anh em thông giải. Một anh em nói tiếng lạ khác, một chị nói tiếng lạ khác. Băng trống. Một anh em đưa ra lời thông giải—Bt.] Vinh hiển thay. A-men. A-men. Ừm. Ừm. Vinh hiển thay. A-men. Vâng.

166 A-men. "Ai có tai hãy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh."

Tôi yêu Ngài…

Bây giờ hãy thờ phượng, thấy những gì Ngài sẽ làm. Nếu trước đây bạn chưa bao giờ yêu Ngài, bạn có muốn yêu Ngài bây giờ không? Mời bạn đứng lên và nhận biết Ngài, nhận Ngài làm Đấng Cứu Rỗi của mình?

…tôi, (Chúa ban phước cho anh, anh ơi.)
Và mua-…

Người nào khác muốn đứng lên không, nói, “Tôi muốn có Ngài, ngay bây giờ, tôi muốn yêu Ngài”?

…-cứu rỗi
Trên cây Thập tự…

Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Chúa ban phước lại cho cô phía sau đó, quý cô.

Tôi yêu Ngài…

Ai có tai, hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh phán cùng hội thánh.

…Ngài yêu tôi trước
Và đã mua chuộc tôi
Trên cây Thập tự.

167 Lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, như Ngài thấy ba người này đang đứng trên chân họ, Ôi Đức Chúa Trời, con cầu xin Ngài thương xót, Ôi Đấng Đời Đời, và ban sự tha thứ cho họ về mọi tội, và sự cứu chuộc, Đức Thánh Linh trong đời sống, để họ sẽ không bị hại bởi sự chết thứ hai. Họ nhận thức, Chúa ôi, tối nay, khi họ đứng đó, rằng—rằng có điều gì đó đang đến gần. Đức Thánh Linh đã đưa ra lời cảnh cáo. Để thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời giáng xuống giữa họ, thấy Ngài đang hành động theo lời Kinh Thánh, chỉ ba sứ điệp và khép lại. Ôi Đức Chúa Trời, mỗi sứ điệp được giao cho mỗi người.

168 Giờ đây, Cha ôi, chúng con cầu xin Ngài thương xót. Xin để Thánh Linh quý báu đó ở lại giữa chúng con. Xin cho chúng con tôn kính Điều đó, Đức Chúa Trời ôi; xin nhậm lời. Xin giao những linh hồn này vào tay Cha, Cha ôi, họ là kết quả của Sứ điệp tối nay, và của sứ điệp từ Đức Thánh Linh đã được nói ra giữa chúng con. Và chúng con cầu xin, Đức Chúa Trời là Cha ôi, rằng Ngài sẽ ở cùng họ suốt những ngày trong đời sống họ. Và xin cho “trong thế giới bất tận” chúng con có thể gặp nhau trong đó, những người đã được cứu bởi Huyết và ân điển của Đấng Christ. Chúng con xin dâng họ cho Ngài giờ này, Cha ôi, xin ban cho họ đầy dẫy Đức Thánh Linh. Vì chúng con cầu xin nhơn Danh Chúa Jêsus. A-men.

169 Cầu xin Chúa ban phước cho anh em, hỡi các anh em của tôi. Ai đang đứng gần những người đó, những Cơ-đốc-nhân, hãy bắt tay họ khi họ ngồi xuống, trao cho họ…cầu chúc cho họ sự thịnh vượng của Đức Chúa Trời.

170 Thấy thuận phục Thánh Linh là thế nào không, cách Điều đó làm cho nó ở phần cuối đúng như thế nào? Thấy không? Kinh Thánh nói, "Hãy để họ…ví bằng có người nói tiếng lạ chỉ nên hai, hay không…ba người là cùng," anh em thấy đó. Sứ điệp được ban ra không chỉ trong lúc tôi đang nói, mà sau đó truyền đi khắp nơi. Đó là cách nó phải như vậy, mọi người thật sự cung kính và lắng nghe những gì Thánh Linh phán. Sau đó điều gì đã xảy ra? Tội nhân đã đứng dậy ăn năn. Ồ, hãy suy nghĩ. Chính Đức Thánh Linh, không phải việc nhận lấy nó…ngay cả qua Lời, đã đến và biểu lộ.

171 Tôi biết một số người đang nói tiếng lạ, tôi biết cả ba người mà đã nói; và tôi—tôi biết những người đã thông giải; tôi biết đời sống họ không có tội trước mặt Đức Chúa Trời. Anh Neville ở đây, mục sư của chúng ta, nhà truyền đạo Giám Lý; đó là một nhà truyền đạo Giám Lý, đang ngồi ở đây, đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Junie, ở trên đây, Anh Jackson, nhà truyền giảng Giám Lý khác, đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Đúng thế, có ân tứ nói tiếng lạ và thông giải.

172 Và anh em nhận thấy cách chúng ta cư xử trong hội thánh thế nào, mọi người đều cung kính; Đức Chúa Trời đang phán. Anh em thấy Ngài phán thật chính xác theo như Kinh Thánh; một lần; một sứ điệp không được hiểu rõ, Ngài phán lần nữa, nhưng Ngài sẽ không phán quá ba lần; xem đấy, theo lời Kinh Thánh ở đó. Đấy, Ngài sẽ đưa ra sứ điệp đó; và Ngài không bao giờ làm cho nó lộn xộn, "vì tâm thần các đấng tiên tri suy phục đấng tiên tri." Mọi người lắng nghe và một cách yên lặng…

173 Vậy thì đó là cách hội thánh phải ở trong trật tự. Bây giờ đối với anh em là những người có thể từ bên ngoài đến đây, đã nghe tôi nói điều đó, đó là cách nên làm như vậy. Thấy đó, sứ điệp sẽ tiếp tục. Thấy những kết quả không? Nó xảy ra ngay *lúc đó*. Điều gì đó xảy ra, thật sự chính xác như sự phân biệt hoặc linh nào khác. Ngài thật tuyệt vời phải không? Ồ, tôi rất vui khi biết rằng

điều giống như vậy đã được Thánh Phao-lô định ra, ngay *ở đây*, đã tồn tại cho đến ngay *ở đây*. Nó vẫn giống vậy. Ồ, tôi rất vui mừng tôi có thể nói tôi là một trong số họ. Còn anh em thì sao? Được lắm.

174 Bây giờ, tối mai lúc bảy giờ, chúng ta sẽ nói về thời đại hội thánh Lao-đi-xê, và đó là thời đại *kết hôn*. Tôi muốn anh em đến nếu có thể được. Tối nay tôi hơi kéo dài một chút, bởi vì có lẽ Đức Thánh Linh đang phán và đại loại như vậy. Nhưng trời còn sớm, chỉ mới chín giờ hai mươi. Và tôi thường ở đây cho đến mười hay mười một giờ, vì vậy thật sự vẫn còn sớm ở đây. Vậy anh em có thích những—những—những sứ điệp của Chúa không? Có thật sự không? Nó đang nuôi dưỡng linh hồn anh em.

175 Xin Chúa ban phước cho anh chị em, hỡi con cái của tôi. Anh chị em biết, tôi yêu anh chị em hết lòng. Và thỉnh thoảng khi Thánh Linh nắm giữ tôi, cắt đi cả…Đó là đường lối của Lời, Nó sắc như gươm hai lưỡi. Nó cắt sự đến, sự đi, bên trong, bên ngoài, mọi cách. Nhưng đó là phép cắt bì chúng ta. Sự cắt bì chỉ cắt đi xác thịt dư thừa, những cái mà chúng ta không nên có.

176 Bây giờ, tôi muốn anh em để ý. Anh em có nghe Thánh Linh thông giải tối nay không? "Hãy dừng việc dại dột đó!" Điều đó cắt bì. Hãy thành thật! Hết thảy chúng ta đi ra khỏi hàng ngũ, nhưng Đức Chúa Trời biết cách để cạo những khối u đó ra khỏi chúng ta. Ngài phải thế không? Ngài chắc chắn làm vậy. Tôi cảm ơn Ngài vì điều đó. Còn anh em?

177 Anh là người chơi đàn piano ở đây phải không? Tôi không thấy…Teddy…? Tôi không thấy anh ấy ở đâu cả. Có—có phải đây…? Được rồi, thưa chị, nếu chị muốn. Chị là con gái của anh, phải không Anh Daulton? Con dâu. Được rồi. Một người nữ trẻ đẹp mạnh mẽ, rất vui vì chị là một Cơ-đốc-nhân. Được rồi, bài hát kết thúc cổ, rất hay của chúng ta là bài gì? Chúng ta hãy thử hát một bài, ngay trước khi chúng ta ra về, bây giờ. Chỉ một phút thôi, chị ơi, trước khi chúng ta hát bài *Mang Danh Jêsus Với Anh*.

178 Bao nhiêu người biết bài *Đừng Quên Cầu Nguyện Gia Đình*? Bao nhiêu người cầu nguyện trong gia đình mình, gia đình cầu nguyện? Ồ, điều đó tốt. Chúng ta hãy thử hát một lần, giống như những lần trước nào:

Đừng quên sự cầu nguyện gia đình,
Chúa Jêsus muốn gặp anh ở đó;
Ngài sẽ chăm sóc mọi sự cho anh,
Ồ, đừng quên sự cầu nguyện gia đình.

Anh em thích điều đó không? Hãy thử hát lại lần nữa:

Đừng quên sự cầu nguyện gia đình,
Chúa Jêsus muốn gặp anh ở đó; (Anh em đã có hẹn, bây giờ.)
Ngài sẽ chăm sóc mọi sự cho anh,
Ồ, đừng quên sự cầu nguyện gia đình.

179 [Một chị nói, "Thưa Anh Branham, tôi có thể nói đôi điều không?"—Bt.] Chắc chắn được, thưa Chị. [Chị ấy bắt đầu nói. Băng trống.] Chị Nash, điều đó rất tốt. Ồ, nếu chị thật sự:

Nếu chúng ta tin cậy và không hề nghi ngờ,
Ngài chắc chắn sẽ giúp anh;
Chỉ mang gánh nặng đến với Chúa rồi để ở đó.

Để ở đó, để ở đó,
Trao gánh nặng cho Chúa và để chúng ở đó;
Nếu chúng ta tin cậy và không hề nghi ngờ,
Ngài chắc chắn sẽ giúp anh;
Trao gánh nặng cho Chúa và để ở đó.

180 Anh em có thích những bài thánh ca cổ không? Ồ, tôi thật... Tôi tin những người đã lấy cây viết và được hà hơi bởi Đức Thánh Linh để đọc điều đó.

181 Như Fanny Crosby mù lòa khi những con người thế gian của thời ngày đó cố làm cho bà viết những bài hát thế gian, đã nói, "Ồ, bà sẽ trở thành người giàu có."

Bà nói, "Tôi đã dâng cuộc đời tôi cho Đấng Christ, và hết thảy các tài năng của tôi." Bà bị mù, anh em biết đấy. Nói, "Tôi—tôi giao cuộc đời cùng hết thảy cho Đấng Christ." Bà nói...

182 Và rồi họ hầu như tức giận bởi vì bà đã bỏ qua một cơ hội như vậy. Bà không bán quyền thừa kế của mình như Ông Presley và những người khác đã làm, nhưng bà—bà duy trì sự chính trực của mình. Vì thế bà—bà...Họ—họ đã rời bỏ bà, nói, "Thế thì khi bà lên Thiên đàng, nếu có nơi như vậy," nói, "nếu bà giống như

bà ở đây, bà sẽ bị mù." Nói, "Điều gì sẽ xảy ra nếu bà *bị* mù," nói, "làm sao bà biết Ngài?"

Bà đáp, "Tôi sẽ biết Ngài. Tôi sẽ biết Ngài."

Nói, "Điều gì sẽ xảy ra nếu bà bị mù? Điều gì sẽ xảy ra nếu bà *bị* mù?"

Bà đáp, "Tôi sẽ cảm nhận được vì những dấu đinh." Rồi bà quay lại, bà bắt đầu quay bước đi, và bà nói:

Tôi sẽ biết Ngài, tôi sẽ biết Ngài,
Và được cứu chuộc tôi sẽ đứng bên cạnh Ngài;
Tôi sẽ biết Ngài, tôi sẽ biết Ngài
Bởi những dấu đinh nơi bàn tay của Ngài.

183 Ô Chúa Jêsus của tôi, với năm vết thương quý báu kia, đang chảy máu vì tôi nơi xa kia, làm sao tôi có thể chối bỏ Đấng quý báu đó? Hãy để tôi chết, để cho tôi đi…Hãy để tôi đi bằng bất cứ cách nào, nhưng đừng bao giờ để tôi chối bỏ Đấng chảy máu quý giá nơi xa kia đã chết vì tôi. Vâng.

184 Và khi các bạn rời đây tối nay, các bạn muốn: *Mang Danh Chúa Jêsus Đi Với Anh*. Được rồi, chị ơi. Bây giờ chúng ta đứng dậy, tất cả cùng nhau.

…Danh Jêsus với anh,
Nầy ai sống trong lao khổ và ưu sầu;
Danh ấy sẽ ban cho anh sự vui mừng và an ủi,
Danh nầy chớ quên trong mọi nơi.

Danh tôn quý (Danh tôn quý), Ô thật dịu dàng!
(Ô thật dịu dàng)
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh tôn quý (Danh tôn quý), Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

Bây giờ, chúng ta hãy cúi đầu và hát êm dịu:

Nhờ Danh Jêsus ta đến cúi đầu,
Sấp mình nơi chân Ngài,
Chúng ta sẽ tôn cao Vua của các vua trên Trời,
Khi hành trình của chúng ta được hoàn tất.

Danh tôn quý, Ô thật dịu dàng!

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh tôn quý, Ô thật dịu dàng! (Thật dịu dàng!)
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

60-1206 Thời Đại Hội Thánh Si-miệc-nơ
Đền tạm Branham
Jeffersonville, Indiana Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org